

РАДА МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

П О С Т А Н О В А
від 27 червня 1969 року N 401

(ЗП УРСР, 1969 р., N 7, ст. 88)

Про Статут автомобільного транспорту УРСР

{ Із змінами, внесеними згідно з Постановами Ради Міністрів
Української РСР

N 499 (499-74-п) від 28.10.74
N 52 (52-78-п) від 25.01.78
N 334 (334-78-п) від 15.06.78
N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Рада Міністрів Української РСР **п о с т а н о в л я є:**

1. Затвердити Статут автомобільного транспорту УРСР (додається).

2. Міністерству автомобільного транспорту УРСР у 3-місячний строк розробити з участю заінтересованих міністерств і відомств і подати на затвердження Ради Міністрів УРСР проекти Типового договору прокату легкових автомобілів в УРСР і Положення про контрольно-ревізорську службу Міністерства автомобільного транспорту УРСР.

3. Доручити Юридичній комісії при Раді Міністрів УРСР і Міністерству автомобільного транспорту УРСР підготувати і за погодженням з заінтересованими міністерствами і відомствами подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про зміни та визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду УРСР у зв'язку з затвердженням Статуту автомобільного транспорту УРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР

В.Щербицький

Керуючий справами Ради Міністрів
Української РСР

К.Бойко

м. Київ, 27 червня 1969 року,
N 401

Затверджений
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 27 червня 1969 року
N 401

СТАТУТ
автомобільного транспорту Української РСР

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Автомобільний транспорт, будучи однією з важливіших галузей народного господарства, забезпечує поряд з іншими видами транспорту нормальне виробництво і оборот продукції промисловості і сільського господарства, потреби капітального будівництва, задовольняє потреби населення у перевезеннях, а також сприяє зміцненню оборонної могутності Союзу РСР.

2. Статут автомобільного транспорту УРСР визначає обов'язки, права і відповідальність виробничих об'єднань автомобільного транспорту, автотранспортних та транспортно-експедиційних підприємств і організацій (надалі іменуються автотранспортними підприємствами і організаціями), що знаходяться на території УРСР, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, а також підприємств, організацій, установ і громадян, які користуються автомобільним транспортом. { Абзац 1 статті 2 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Цим Статутом регламентуються порядок складання і виконання плану автомобільних перевезень в УРСР, основні умови перевезень автомобільним транспортом вантажів, пасажирів, багажу і пошти, а також взаємовідношення автотранспортних підприємств і організацій, що знаходяться на території УРСР, з підприємствами і організаціями інших видів транспорту в частині здійснення автомобільних перевезень.

3. Головними завданнями автотранспортних підприємств і організацій, що знаходяться на території УРСР, є повне задоволення потреб народного господарства і населення в автомобільних перевезеннях, виконання планів перевезень автомобільним транспортом вантажів і пасажирів, регулярність пасажирського автосполучення, забезпечення збереження вантажів, що перевозяться, та своєчасної доставки їх у пункти призначення.

Автотранспортні підприємства і організації, а також міністерства, відомства, підприємства, організації та установи - вантажовідправники і вантажоодержувачі зобов'язані при перевезеннях вантажів суворо дотримувати державних інтересів і забезпечувати повне і ритмічне виконання плану перевезень, раціональне використання рухомого складу, безпеку руху автомобілів і максимальне скорочення транспортних витрат у народному господарстві.

4. Чинність цього Статуту поширюється на перевезення вантажів, пасажирів, багажу і пошти, що здійснюються автотранспортними підприємствами і організаціями Міністерства автомобільного транспорту УРСР (автомобільний транспорт загального користування), а також на перевезення, що здійснюються автотранспортними підприємствами і організаціями міністерств і відомств СРСР, союзних республік, виконавчих комітетів Рад народних депутатів, кооперативних і громадських організацій (відомчий автомобільний транспорт), що знаходяться на території УРСР, за винятком автотранспортних підприємств і організацій Міністерства оборони, Комітету державної безпеки СРСР та Міністерства внутрішніх справ СРСР.

{ Стаття 4 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

5. Автомобільні перевезення підрозділяються на місцеві, міжміські, міжреспубліканські та міжнародні.

До місцевих перевезень належать: міські - в межах міста (іншого населеного пункту), приміські - за межі міста (іншого населеного пункту) і внутрірайонні (на території сільських районів) - на відстань до 50 кілометрів включно, до міжміських - внутріобласні і міжобласні перевезення за межі міста (іншого населеного пункту) на відстань більш як 50 кілометрів, до

міжреспубліканських - перевезення по території двох і більше союзних республік, до міжнародних - перевезення за кордон або з-за кордону в СРСР.

6. На підставі цього Статуту Міністерство автомобільного транспорту УРСР затверджує з наступним опублікуванням у Збірнику правил перевезень і тарифів автомобільного транспорту УРСР:

а) за погодженням з Держпланом УРСР і Державним арбітражем при Раді Міністрів УРСР - Правила перевезень вантажів автомобільним транспортом в УРСР (що надалі іменуються Правилами), які розробляються з участю заінтересованих міністерств і відомств та містять у собі умови перевезень окремих видів вантажів, виконання комерційних операцій, транспортно-експедиційного обслуговування підприємств і організацій;

б) разом з відповідним міністерством (відомством) і за погодженням з Держпланом УРСР і Державним арбітражем при Раді Міністрів УРСР - Особливі умови перевезення автомобільним транспортом вантажів підприємств, організацій і установ окремих галузей народного господарства;

в) разом з відповідним транспортним міністерством або відомством - Правила централізованого завою (вивозу) вантажів автомобільним транспортом на станції залізниць, у порти (на пристані) і аеропорти в УРСР;

г) Правила перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР;

д) Правила транспортно-експедиційного обслуговування громадян в УРСР.

Умови транспортно-експедиційного обслуговування підприємств, організацій та громадян в частині, що стосується взаємовідношень автотранспортних підприємств і організацій, які знаходяться на території УРСР, з підприємствами і організаціями інших видів транспорту, затверджуються за погодженням з відповідними транспортними міністерствами і відомствами.

7. На автотранспортні підприємства і організації Міністерства автомобільного транспорту УРСР покладається:

а) систематичне поліпшення своєї економічної роботи, удосконалення методів перевезень, вишукування додаткових резервів для зниження собівартості і підвищення рентабельності перевезень.

Основним методом роботи автотранспортних підприємств і організацій є централізовані перевезення вантажів. Вантажовідправники і вантажоодержувачі зобов'язані повсюдно сприяти розвиткові централізованих перевезень вантажів;

б) здійснення перевезень вантажів державних, кооперативних і громадських підприємств, організацій та установ, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, а також вантажів громадян.

Основним завданням підприємств і організацій автомобільного транспорту загального користування є здійснення централізованих перевезень вантажів у містах і промислових центрах для промислових підприємств, будов, постачальницьких, торговельних і транспортно-експедиційних організацій, підприємств промисловості будівельних матеріалів, централізованого завою (вивозу) вантажів на станції залізниць, в порти (на пристані) та аеропорти, перевезень вантажів у сільській місцевості та врожаю зернових і технічних культур, овочів, картоплі, а також силосної маси та інших сільськогосподарських вантажів на заготівельні пункти, переробні підприємства та в місця тривалого зберігання;

в) здійснення перевезень пасажирів, багажу і пошти;

г) участь у прямих змішаних перевезеннях;

д) надання легкових автомобілів міністерствам, відомствам, підприємствам, організаціям і установам для службових поїздок;

е) надання легкових автомобілів напрокат громадянам;

ж) транспортно-експедиційне обслуговування підприємств, організацій, установ і громадян.

8. Відомчий автомобільний транспорт здійснює на території УРСР:

а) всі види технологічних і господарських перевезень вантажів промислових підприємств і будов, за винятком централізованих і

міжміських перевезень, що виконуються автомобільним транспортом загального користування. Автомобільний транспорт будівельних міністерств і відомств може здійснювати централізовані і міжміські перевезення вантажів у порядку і у випадках, передбачених Правилами;

б) внутріколгоспні та внутрірадгоспні перевезення вантажів, зв'язані безпосередньо з технологією сільськогосподарського виробництва.

Технологічні перевезення вантажів колгоспів і радгоспів у сільській місцевості можуть також здійснюватися централізовано автомобільним транспортом системи Держкомсільгосптехніки УРСР.

{ Абзац 2 статті 8 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Перелік технологічних перевезень вантажів визначається в установленому порядку.

Порядок здійснення технологічних перевезень вантажів відомчим автомобільним транспортом встановлюється відповідними міністерствами, відомствами, виконавчими комітетами Рад народних депутатів, кооперативними і громадськими організаціями, а при здійсненні цих перевезень підприємствами і організаціями автомобільного транспорту загального користування - Правилами.

{ Абзац 4 статті 8 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

У районах, де немає підприємств і організацій автомобільного транспорту загального користування, автотранспортні підприємства і організації міністерств, відомств та виконавчих комітетів Рад народних депутатів здійснюють всі види перевезень вантажів, пасажирів, багажу і пошти. { Абзац 5 статті 8 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

9. Міністерство автомобільного транспорту УРСР за погодженням з Держпланом УРСР затверджує і публікує в Збірнику правил перевезень і тарифів автомобільного транспорту УРСР перелік автомобільних шляхів, по яких регулярні міжміські перевезення вантажів здійснюються, як правило, автомобільним транспортом загального користування, пункти приймання та видачі вантажів, що перевозяться у міжміському сполученні, з зазначенням відстані між цими пунктами, а також інформує про це через автотранспортні підприємства і організації заінтересованих вантажовідправників.

Міжміські перевезення вантажів по інших автомобільних шляхах, з пунктів або в пункти, не зазначені в переліку, а також комерційні вантажні операції, не включені в перелік, здійснюються підприємствами і організаціями автомобільного транспорту загального користування за погодженням з вантажовідправником (вантажоодержувачем).

10. Порядок і умови здійснення міжреспубліканських автомобільних перевезень встановлюються угодою між Міністерством автомобільного транспорту УРСР та органами управління автомобільним транспортом загального користування інших союзних республік.

При відсутності зазначеної угоди застосовуються порядок і умови здійснення цих перевезень, що діють в союзній республіці, на території якої автотранспортне підприємство або організація прийняли до перевезення вантаж, пасажир, багаж або пошту.

В порядку та у випадках, передбачених Правилами, міжміські перевезення вантажів можуть виконуватися автотранспортними підприємствами і організаціями міністерств, відомств, виконавчих комітетів Рад народних депутатів, кооперативних і громадських організацій. { Абзац 3 статті 10 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

11. Міжнародні перевезення вантажів, пасажирів та багажу автомобільним транспортом здійснюються в порядку, встановленому законодавством Союзу РСР.

РУХОМИЙ СКЛАД, АВТОМОБІЛЬНІ ШЛЯХИ, СПОРУДИ
І ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ
І ОБСЛУГОВУВАННЯ ПАСАЖИРІВ

Рухомий склад

12. Для здійснення перевезень вантажів, пасажирів, багажу та пошти автотранспортні підприємства і організації повинні мати рухомий склад: вантажні автомобілі і автомобільні причеми різної вантажопідйомності (бортові, самоскиди, фургони, цистерни, автомобілі і автомобільні причеми з ізотермічними та іншими спеціалізованими кузовами), автомобілі підвищеної прохідності, автомобілі-тягачі з напівпричепами, автобуси різних типів і легкові автомобілі, включаючи таксомотори.

13. Порядок утримання рухомого складу і споруд автомобільного транспорту, а також порядок технічної експлуатації цього рухомого складу на лінії встановлюються правилами та інструкціями, що розробляються з участю заінтересованих міністерств і відомств і затверджуються Міністерством автомобільного транспорту УРСР.

Автомобільні шляхи і під'їзди

14. Автомобільні шляхи загального користування на території УРСР підрозділяються на шляхи загальнодержавного, республіканського і місцевого значення.

Автомобільні шляхи загальнодержавного та республіканського значення знаходяться у віданні Міністерства будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР.

Автомобільні шляхи місцевого значення знаходяться у віданні Міністерства будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР і виконавчих комітетів місцевих Рад народних депутатів. { Абзац 3 статті 14 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Виконавчі комітети Рад народних депутатів можуть закріплювати для постійного обслуговування сільські шляхи за колгоспами і радгоспами в межах їх землекористування. { Абзац 4 статті 14 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Автомобільні шляхи в межах міст і селищ міського типу знаходяться у віданні відповідних виконавчих комітетів Рад народних депутатів. { Абзац 5 статті 14 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

15. Міністерство будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР, виконавчі комітети Рад народних депутатів, а також колгоспи, радгоспи та інші підприємства і організації зобов'язані утримувати автомобільні шляхи, всі шляхові споруди, автошляхові знаки, покажчики та інші технічні засоби регулювання руху, які знаходяться в їх віданні, у стані, що забезпечує безперешкодний і безпечний рух автомобілів, а також вживати необхідних заходів до поліпшення руху на цих шляхах. { Стаття 15 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

16. Автотранспортні підприємства і організації, а також інші підприємства, організації і установи, що мають автомобілі, при перевезенні вантажів, пасажирів, багажу і пошти автомобільними шляхами зобов'язані суворо додержуватись вимог Правил дорожнього руху та Правил користування і охорони автомобільних шляхів та шляхових споруд. { Абзац 1 статті 16 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

На автомобільних шляхах забороняється:

а) проїзд транспортних засобів, загальна висота яких з вантажем перевищує зазначені на шляхових знаках габарити;

б) провіз вантажів, що виступають по ширині за габарити транспортних засобів, установлені державним стандартом або технічними умовами, а також вантажів, що виступають за задній борт більш як на 2 метри або волочаться по шляху;

в) проїзд всіх видів транспортних засобів з навантаженнями на вісь, що перевищують норми, встановлені державними стандартами або вказані на шляхових знаках.

Перевезення негабаритних вантажів може здійснюватися в окремих випадках з дозволу шляхових органів та органів Державної автомобільної інспекції в порядку, передбаченому Правилами.

17. Міністерство автомобільного транспорту УРСР подає на автомобільних шляхах технічну допомогу рухомому складу, незалежно від його належності, з оплатою вартості наданих послуг за діючими тарифами.

Перелік автомобільних шляхів, на яких організується технічна допомога, затверджується Міністерством автомобільного транспорту УРСР за погодженням з Міністерством будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР і публікується у Збірнику правил перевезень і тарифів автомобільного транспорту УРСР.

Порядок організації на автомобільних шляхах технічної допомоги рухомому складу визначається Положенням про організацію технічної допомоги рухомому складу на автомобільних шляхах в УРСР, яке затверджується Міністерством автомобільного транспорту УРСР.

18. Тимчасове припинення або обмеження перевезень вантажів, пасажирів, багажу і пошти автомобільними шляхами може провадитись тільки в разі явищ стихійного характеру або в зв'язку з шляхово-кліматичними умовами.

В разі припинення руху або обмеження перевезень на шляхах відповідні органи Міністерства будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР своєчасно вживають заходів до підготовки об'їздів, які повинні задовольняти вимоги безпеки руху автотранспорту, перевезень пасажирів, вантажів та забезпечення збереження рухомого складу.

Рішення про припинення або обмеження перевезень вантажів, пасажирів, багажу і пошти з зазначенням строку дії припинення або обмеження перевезень по автомобільних шляхах загальнодержавного значення приймаються за поданням (погодженим з Державною автомобільною інспекцією) шляхово-експлуатаційних організацій, які безпосередньо обслуговують шляхи, Міністерством будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР, яке в кожному окремому випадку доводить про це до відома Ради Міністрів УРСР і Міністерства автомобільного транспорту УРСР.

Про тимчасове припинення або обмеження перевезень по автомобільних шляхах загальнодержавного значення Міністерство будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР, а по інших шляхах - виконавчі комітети обласних Рад народних депутатів зобов'язані доводити до відома автотранспортних та інших підприємств, організацій, установ і громадян. { Абзац 4 статті 18 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

У невідкладних випадках органи Державної автомобільної інспекції можуть забороняти або обмежувати рух автомобілів, які здійснюють перевезення, по окремих ділянках вулиць і шляхів, коли користування ними загрожує безпеці руху.

19. Вантажовідправники і вантажоодержувачі зобов'язані мати під'їзди від автомобільних шляхів до вантажно-розвантажувальних пунктів, утримувати ці під'їзди у справному стані, що забезпечує безперешкодний і безпечний рух автомобілів та вільне їх маневрування в будь-який час здійснення перевезень.

20. Відповідність стану автомобільних шляхів, під'їздів до них і тимчасових об'їздів вимогам безпеки руху та збереження вантажів і рухомого складу визначається спільно шляховими органами, автотранспортними підприємствами або організаціями та органами Державної автомобільної інспекції.

Споруди і обладнання для організації перевезень вантажів і обслуговування пасажирів

21. Вантажно-розвантажувальні пункти вантажовідправників і вантажоодержувачів повинні мати засоби механізації і необхідну

кількість робітників, що забезпечують додержання встановлених строків вантаження в автомобілі і вивантаження з них вантажів, обладнання для освітлення робочих місць і під'їздів до них при роботі у вечірній та нічний час, інвентар, такелаж і в необхідних випадках вагове обладнання для зважування вантажів і рухомого складу, а також залежно від обсягу і характеру виконуваних робіт - необхідну кількість обладнаних місць вантаження і вивантаження вантажів та покажчики розміщення складів, в'їздів та виїздів.

Вантажовідправник і вантажоодержувач зобов'язані створити здорові та безпечні умови праці для водіїв автотранспорту у пунктах навантаження і розвантаження відповідно до правил, норм охорони праці, техніки безпеки, санітарії і гігієни. { Статтю 21 доповнено абзацом 2 згідно з Постановою РМ УРСР N 52 (52-78-п) від 25.01.78 }

22. Для здійснення міжміських перевезень вантажів підприємств, організацій, установ та громадян, в тому числі і в прямому змішаному сполученні, приймання вантажів дрібними відправленнями, короткострокового зберігання їх і підгрупування по напрямках Міністерство автомобільного транспорту УРСР створює вантажні автостанції, транспортно-експедиційні контори, агентства та інші організації.

23. Вантажні автостанції повинні мати під'їзди до автомобільних шляхів, вантажно-розвантажувальні площадки і необхідні приміщення для короткострокового зберігання і підгрупування вантажів, а також засоби механізації та обладнання, що забезпечують нормальне і безперебійне виконання вантажно-розвантажувальних та інших вантажних робіт.

24. Для обслуговування пасажирів у приміських, внутрірайонних та міжміських сполученнях підприємства і організації автомобільного транспорту загального користування, в залежності від обсягу і характеру перевезень, повинні мати автовокзали (автостанції) або автопавільйони. Автовокзали (автостанції) повинні мати квиткові каси і, залежно від обсягу та характеру перевезень, - камери зберігання ручної кладі і багажу, зали чекання, кімнати матері і дитини, буфети або ресторани, приміщення для культурно-побутового і санітарно-гігієнічного обслуговування пасажирів (пошта, довідкове бюро, пункти медичної допомоги і т. ін.), а також кімнати відпочинку для шоферів і кондукторів, службові приміщення для осіб, безпосередньо зв'язаних з обслуговуванням пасажирів та рухом автобусів і таксомоторів.

Розміщення автовокзалів (автостанцій) у містах повинно забезпечувати зручне обслуговування пасажирів.

На території, що прилягає до автовокзалів (автостанцій), повинні бути перони для входу пасажирів в автобуси і таксомотори і виходу з них, обладнані покажчиками і захисними засобами, необхідними для спрямування руху пасажирів, а також площадки для стоянки автобусів і маршрутних таксомоторів. Благоустрій площ при автовокзалах (автостанціях) покладається на виконавчі комітети Рад народних депутатів. { Абзац 3 статті 24 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 від 02.07.81 }

25. Автотранспортні підприємства і організації загального користування можуть за погодженням з органами управління інших видів транспорту використовувати належні цим органам управління приміщення у вокзалах для організації в них автовокзалів (автостанцій).

26. Автотранспортні підприємства і організації на маршрутах руху автобусів обладнують зупинкові пункти покажчиками інтервалів руху або розкладами.

27. На зупинкових пунктах автобусних маршрутів у містах та інших населених пунктах виконавчі комітети Рад народних депутатів обладнують автопавільйони і посадочні площадки для входу пасажирів в автобуси і виходу з них.

Для стоянки таксомоторів у містах та інших населених пунктах виконавчі комітети Рад народних депутатів на подання автотранспортних підприємств і організацій Міністерства

автомобільного транспорту УРСР повинні відводити спеціальні благоустроєні площадки.

Ремонт і утримання автопавільйонів, посадочних площадок, а також стоянок для таксомоторів у містах та інших населених пунктах провадяться відповідними виконавчими комітетами Рад народних депутатів.

{ Стаття 27 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 від 02.07.81 }

Розділ III

ПЛАНУВАННЯ І ОРГАНІЗАЦІЯ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ

Планування перевезень вантажів

28. Перевезення вантажів автомобільним транспортом в УРСР здійснюється за планами, що складаються на основі планів виробництва, капітального будівництва, закупок сільськогосподарських продуктів, матеріально-технічного постачання і товарообороту та обґрунтовуються необхідними розрахунками.

Порядок і строки складання планів перевезень вантажів визначаються положеннями, що затверджуються в порядку, встановленому Радою Міністрів Союзу РСР.

Підприємства, організації і установи, міністерства та відомства при складанні планів перевезень вантажів автомобільним транспортом зобов'язані враховувати необхідність:

- а) зниження транспортних витрат;
- б) задоволення потреб і поліпшення обслуговування народного господарства у перевезеннях вантажів шляхом збільшення централізованих перевезень, а також впровадження раціональних маршрутів і схем вантажопотоків;
- в) поліпшення використання рухомого складу автомобільного транспорту;
- г) правильного розподілу перевезень між різними видами транспорту.

29. Рада Міністрів УРСР затверджує річний план перевезень вантажів автомобільним транспортом - загального користування з розподілом обсягів перевезень вантажів:

- а) по міністерствах і відомствах УРСР;
- б) по міністерствах і відомствах СРСР (в частині перевезень вантажів підприємств, організацій і установ, що знаходяться на території УРСР) у відповідності з положенням, яке затверджується в порядку, встановленому Радою Міністрів СРСР;
- в) по транспортно-експедиційному обслуговуванню населення.

30. Річний план перевезень вантажів автомобільним транспортом міністерств і відомств УРСР затверджується в порядку, встановленому Радою Міністрів УРСР.

31. Річний план перевезень вантажів автотранспортними підприємствами і організаціями міністерств і відомств СРСР, що знаходяться на території УРСР, затверджується в порядку, встановленому цими міністерствами і відомствами.

32. На підставі затвердженого Радою Міністрів УРСР річного плану перевезень вантажів автомобільним транспортом загального користування Міністерство автомобільного транспорту УРСР, за погодженням з відповідними міністерствами і відомствами, затверджує річні плани перевезень вантажів по підвідомчих виробничих об'єднаннях та управліннях автомобільного транспорту.

Міністерства і відомства - вантажовідправники зобов'язані у 15-денний строк з дня одержання від Міністерства автомобільного транспорту УРСР річного плану перевезень вантажів надсилати відповідним виробничим об'єднанням та управлінням автомобільного транспорту розподіл вказаного плану по підвідомчих підприємствах і організаціях.

В разі неподання в строк міністерством, відомством розподілу затвердженого йому плану перевезень вантажів по підвідомчих підприємствах і організаціях розподіл плану здійснюють виробничі

об'єднання та управління автомобільного транспорту на підставі заявок відповідних підприємств і організацій.

Планування перевезень вантажів по вантажовідправниках (вантажоодержувачах) на квартал здійснюється на місцях виробничими об'єднаннями та управліннями автомобільного транспорту, за винятком перевезень, що плануються у централізованому порядку.

{ Стаття 32 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Організація перевезень вантажів

33. Підприємства і організації автомобільного транспорту загального користування УРСР приймають до перевезення:

а) вантажі на підставі затверджених у встановленому порядку планів;

б) поза планом - вантажі разового характеру при пред'явленні їх дрібними відправленнями, вантажі, що пред'являються населенням, а також вантажі за вказівкою Міністерства автомобільного транспорту УРСР.

Перевезення овочів, фруктів, молока та інших сільськогосподарських продуктів, які швидко псуються, для заготівельних організацій і організацій споживчої кооперації здійснюються за планом, а також по пред'явленню (без обмежень) за заявками, що подаються за 5 днів до перевезень.

Автотранспортні підприємства і організації міністерств, відомств і виконавчих комітетів Рад народних депутатів приймають вантажі до перевезення в порядку, встановленому відповідним міністерством, відомством або виконавчим комітетом Ради народних депутатів. { Абзац 3 статті 33 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Вантажі, перевезення яких викликано стихійним лихом або аварією, приймаються до перевезення поза планом і поза чергою.

34. На підставі плану перевезень вантажів автотранспортні підприємства або організації укладають з вантажовідправниками або вантажоодержувачами річні договори на перевезення вантажів автомобільним транспортом.

При укладанні договору на перевезення вантажів з вантажоодержувачем, а також при прийнятті від нього разового замовлення він користується правами, несе обов'язки і відповідальність, передбачені цим Статутом для вантажовідправника.

Річний договір може укладатися також автотранспортним підприємством або організацією з постачальницько-збутовою або іншою організацією, що не є вантажовідправником або вантажоодержувачем. В цьому випадку у відповідності з договором зазначені організації користуються правами і несуть обов'язки та відповідальність, передбачені цим Статутом для вантажовідправників і вантажоодержувачів.

Перелік випадків, коли річні договори на перевезення вантажів автотранспортом укладаються автотранспортними підприємствами або організаціями з вантажоодержувачами, з постачальницько-збутовими або іншими організаціями, що не є вантажовідправниками або вантажоодержувачами, встановлюється Правилами.

35. Річний договір укладається в строк не пізніше ніж через 45 днів після затвердження річних планів перевезень по виробничих об'єднаннях та управліннях автомобільного транспорту з розподілом по міністерствах і відомствах. { Абзац 1 статті 35 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Автотранспортні підприємства і організації протягом 10 днів після одержання плану перевезень з розподілом по підприємствах і організаціях зобов'язані надіслати вантажовідправникам або вантажоодержувачам підписані у двох примірниках проекти договорів.

Вантажовідправник (вантажоодержувач) не пізніше ніж через 10 днів після одержання від автотранспортного підприємства або організації проекту договору підписує його і один примірник повертає автотранспортному підприємству або організації.

36. За річним договором на перевезення вантажів автомобільним транспортом автотранспортне підприємство або організація зобов'язується в установлені строки приймати, а вантажовідправник - пред'являти до перевезення вантажі в обумовленому обсязі. В річному договорі встановлюються обсяги і умови перевезень, порядок розрахунків і визначаються раціональні маршрути і схеми вантажопотоків, а також взаємна майнова відповідальність за невиконання або неналежне виконання зобов'язань.

У відповідності з річним договором автотранспортне підприємство або організація і вантажовідправник за 10 днів до початку кварталу визначають у межах квартального плану місячні плани та декадні планові завдання на перший місяць кварталу.

{ Абзац 2 статті 36 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Декадні планові завдання на другий і третій місяці кварталу встановлюються у такому ж порядку за 10 днів до початку відповідного місяця.

Типовий договір на перевезення вантажів автомобільним транспортом (на транспортно-експедиційне обслуговування) розробляється з участю заінтересованих міністерств і відомств і затверджується Міністерством автомобільного транспорту УРСР за погодженням з Держпланом УРСР і Державним арбітражем при Раді Міністрів УРСР.

Порядок і строки укладання річних договорів на перевезення вантажів автомобільним транспортом передбачаються Правилами.

При постійних господарських зв'язках автотранспортне підприємство або організація і вантажовідправник можуть продовжити на наступний рік дію річного договору на перевезення вантажів автомобільним транспортом.

37. Перевезення, виконання яких зв'язане з направленням рухомого складу для роботи поза місцем його постійного перебування за межі областей УРСР, здійснюються з дозволу Міністерства автомобільного транспорту УРСР.

Перевезення, зв'язані з направленням рухомого складу в межах областей для роботи поза місцем його постійного перебування, здійснюються з дозволу виробничих об'єднань або управлінь автомобільного транспорту. { Абзац 2 статті 37 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Направлення рухомого складу в межах УРСР для роботи поза місцем його постійного перебування для перевезень сільськогосподарських продуктів та сировини в період збирання врожаю здійснюється з дозволу Ради Міністрів УРСР або в порядку, встановленому нею.

Додаткові витрати автотранспортних підприємств і організацій, зв'язані з направленням рухомого складу для роботи поза місцем його постійного перебування, оплачуються вантажовідправником (вантажодержувачем) за встановленими тарифами і правилами їх застосування.

38. При централізованих перевезеннях автотранспортні (транспортно-експедиційні) підприємства та організації, поєднуючи перевезення і транспортно-експедиційне обслуговування, здійснюють за договором на перевезення вантажів вивіз (завіз) вантажів з промислових підприємств, баз, складів, станцій залізниць, портів (пристаней) і аеропортів.

Порядок організації централізованих перевезень вантажів, а також права і обов'язки автотранспортних підприємств і організацій, вантажовідправників і вантажодержувачів при здійсненні цих перевезень встановлюються Правилами.

Порядок організації централізованого завою (вивозу) вантажів на станції залізниць, в порти (на пристані) та аеропорти, права і обов'язки автотранспортних підприємств і організацій, станцій залізниць, портів (пристаней) і аеропортів встановлюються Правилами централізованого завою (вивозу) вантажів автомобільним транспортом на станції залізниць, в порти (на пристані) і аеропорти в УРСР.

39. Автотранспортні підприємства і організації зобов'язані забезпечити перевезення вантажів, а вантажовідправники (вантажоодержувачі) – своєчасно пред'явити до перевезення вантажі у розмірах, передбачених договором на перевезення вантажів автомобільним транспортом або прийнятим до виконання разовим замовленням.

В разі невиконання вантажовідправником або вантажоодержувачем вимог правил, норм охорони праці, техніки безпеки, санітарії і гігієни автотранспортному підприємству або організації надається право припиняти перевезення вантажів до усунення допущених порушень, повідомивши про це за п'ять днів вантажовідправника або вантажоодержувача, з яким укладено договір на перевезення вантажів. { Статтю 39 доповнено абзацом 2 згідно з Постановою РМ УРСР N 52 (52-78-п) від 25.01.78 }

40. На перевезення вантажів вантажовідправник подає в автотранспортне підприємство або організацію при наявності річного договору на перевезення вантажів відповідну заявку, а при відсутності річного договору – разове замовлення.

Форма заявки і порядок її подання встановлюються у Типовому річному договорі на перевезення вантажів автомобільним транспортом.

Форма разового замовлення і порядок його подання і оформлення встановлюються Міністерством автомобільного транспорту УРСР.

41. Службові особи, винні в систематичному поданні завищених заявок на перевезення вантажів при складанні плану перевезень, у непред'явленні до перевезення вантажів, передбачених річним договором на перевезення вантажів автомобільним транспортом, заявкою або прийнятим до виконання разовим замовленням, а також у порушенні строків вантаження і вивантаження вантажів, несуть відповідальність в установленому порядку.

42. Типи й кількість автомобілів, необхідних для виконання перевезень вантажів, визначаються автотранспортними підприємствами і організаціями в залежності від обсягу й характеру перевезень.

43. Вогнебезпечні, вибухові, отруйні, отруйні та їдкі речовини, а також інші небезпечні вантажі приймаються до перевезення автотранспортними підприємствами або організаціями в порядку і у випадках, передбачених Правилами.

44. Автотранспортні підприємства і організації зобов'язані забезпечувати своєчасну подачу рухомого складу по всіх пунктах вантаження і вивантаження у відповідності з договорами на перевезення вантажів автомобільним транспортом, а також подавати вантажовідправникам рухомий склад під вантаження у справному стані, придатному для перевезення даного виду вантажу, який відповідає санітарним вимогам.

Подача рухомого складу, непридатного для перевезення передбаченого договором вантажу, дорівнюється неподачі транспортних засобів.

Автотранспортні підприємства і організації в разі неподачі з їх вини рухомого складу, передбаченого місячними планами перевезень вантажів, зобов'язані на вимогу вантажовідправників (вантажоодержувачів) виділяти рухомий склад для поповнення недовантаження протягом наступного місяця даного кварталу. Рухомий склад, не наданий в останньому місяці кварталу, повинен бути виділений в першому місяці наступного кварталу. { Абзац 3 статті 44 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Порядок виділення рухомого складу для поповнення недовантаження встановлюється за погодженням між автотранспортним підприємством або організацією і вантажовідправником (вантажоодержувачем). При порушенні погодженого порядку автотранспортне підприємство або організація за неподачу рухомого складу, а вантажовідправник (вантажоодержувач) за непред'явлення вантажів до перевезення несуть відповідальність, встановлену за невиконання плану перевезень.

45. За договором перевезення вантажу автотранспортне

підприємство або організація зобов'язуються доставити ввірений їм вантажовідправником вантаж до пункту призначення і видати його уповноваженій на одержання вантажу особі (вантажоодержувачу), а вантажовідправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату.

При перевезенні ґрунту у відвали, снігу й інших вантажів, по яких не ведеться складський облік (вантажі нетоварного характеру), автотранспортні підприємства і організації за умовами договору перевезення можуть бути звільнені від обов'язку здавати вантаж вантажоодержувачу.

46. Автотранспортні підприємства і організації приймають до перевезення окремі вантажі з оголошеною вантажовідправником цінністю. { Абзац 1 статті 46 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Оголошена цінність не повинна перевищувати дійсної вартості вантажу. В разі розбіжностей між автотранспортним підприємством або організацією і вантажовідправником вартість вантажу визначається експертизою, про що складається акт. { Абзац 2 статті 46 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Перелік вантажів, оголошення цінності яких є обов'язковим, а також вантажів, оголошення цінності яких не допускається, встановлюється Правилами.

47. Вантажовідправник повинен подати автотранспортному підприємству або організації на вантажі товарного характеру, що пред'являються до перевезення, товарно-транспортні накладні, а на вантажі нетоварного характеру, по яких не ведеться складський облік товарно-матеріальних цінностей, але організовано облік шляхом заміру, зважування, геодезичного заміру, - акти заміру (зважування).

Товарно-транспортні накладні і акти заміру (зважування) є основними транспортними документами, які визначають взаємовідносини між вантажовідправниками, вантажоодержувачами та автотранспортними підприємствами і організаціями.

Товарно-транспортна накладна є єдиним документом для списання товарно-матеріальних цінностей у вантажовідправника, оприбуткування їх у вантажоодержувача, а також для складського, оперативного та бухгалтерського обліку. Облік транспортної роботи і розрахунки за перевезення провадяться виключно на підставі путьових листів та прикладених до них товарно-транспортних накладних або актів заміру (зважування).

Вантажовідправник і вантажоодержувач несуть відповідальність за всі наслідки неправильності, неточності або неповноти відомостей, вказаних ними в товарно-транспортних документах. Автотранспортні підприємства і організації мають право перевіряти правильність цих відомостей.

Користування автотранспортом, робота якого оплачується за почасовим тарифом, оформляється в путьових листах та прикладених до них товарно-транспортних накладних при перевезенні вантажів товарного характеру або актах заміру (зважування) при перевезенні вантажів нетоварного характеру в порядку, встановленому Правилами. Вантажі, не оформлені товарно-транспортними накладними або актами заміру (зважування), автотранспортними підприємствами або організаціями до перевезення не приймаються.

Типова форма товарно-транспортної накладної, акта заміру (зважування) і путьових листів, а також порядок виготовлення, обліку, заповнення та обробки цих документів затверджуються в порядку, встановленому Радою Міністрів Союзу РСР.

Форми додаткових документів, необхідних для здійснення міжміських перевезень вантажів та централізованого вивезення їх з станцій залізниць, з портів (пристаней) і аеропортів автотранспортними підприємствами і організаціями загального користування, на які покладено організацію цих перевезень, і порядок заповнення вказаних документів встановлюються Правилами. { Стаття 47 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

48. Перевезення однорідних вантажів від одного вантажовідправника на адресу одного вантажоодержувача на одну і ту ж відстань, при умові забезпечення збереження вантажу, можуть оформлятися однією товарно-транспортною накладною або одним актом заміру (зважування) сумарно на всю виконану автомобілем роботу протягом зміни в порядку, що встановлюється Правилами.

{ Стаття 48 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

49. Перевезення вантажу провадиться автотранспортним підприємством або організацією, як правило, без супроводження його експедитором вантажовідправника (вантажоодержувача).

Перелік вантажів, що перевозяться в супроводі експедитора вантажовідправника (вантажоодержувача), і порядок перевезення цих вантажів встановлюються Правилами.

50. При прийманні вантажу до перевезення шофер-експедитор автотранспортного підприємства або організації пред'являє вантажовідправнику службове посвідчення і путьовий лист, завірений печаткою автотранспортного підприємства або організації.

51. Приймання вантажів до перевезення від вантажовідправника засвідчується підписом водія-експедитора в усіх примірниках товарно-транспортного документа. { Стаття 51 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

52. Вантажовідправник зобов'язаний до прибуття автомобіля під вантаження підготувати вантаж до перевезення (затарити, підгрупувати по вантажоодержувачах, заготовити товарно-транспортні документи, перепустки на право проїзду до місця навантаження та на право вивозу вантажу), з тим, щоб забезпечити раціональне використання рухомого складу і цілість вантажу на шляху слідування.

При пред'явленні вантажів у тарі або упаковці і штучних вантажів дрібними відправками вантажовідправник зобов'язаний завчасно замаркірувати кожне вантажне місце відповідно до Правил.

Вантажі, які потребують тари для запобігання втраті, недостачі, псуванню і пошкодженню їх при перевезенні, повинні пред'являтися до перевезення у справній тарі, яка відповідає державним стандартам або технічним умовам, а в окремих випадках - в іншій справній тарі, що забезпечує їх повне збереження.

Сільськогосподарські продукти, що відправляються колгоспами і заготівельними організаціями споживчої кооперації, можуть прийматися до перевезення у нестандартній тарі, яка забезпечує цілість вантажу при перевезенні.

Вантаж, який був пред'явлений вантажовідправником у стані, що не відповідає правилам перевезення, і не був приведений ним у належний стан в строк, який забезпечує своєчасне відправлення, вважається неперед'явленим.

53. Час прибуття автомобіля під вантаження обчислюється з моменту пред'явлення шофером путьового листа в пункті вантаження, а час прибуття автомобіля під розвантаження - з моменту пред'явлення шофером товарно-транспортної накладної в пункті розвантаження.

При наявності в пунктах вантаження і розвантаження (крім станцій залізниць, портів, пристаней і аеропортів) в'їзних воріт або контрольно-пропускних пунктів час прибуття автомобіля під вантаження або розвантаження обчислюється з моменту пред'явлення шофером путьового листа або товарно-транспортної накладної вантажовідправнику або вантажоодержувачу біля в'їзних воріт або на контрольно-пропускному пункті.

Вантаження і розвантаження вважаються закінченими після вручення шоферу відповідно оформлених товарно-транспортних документів на навантажений або вивантажений вантаж.

Час пробігу автомобіля від воріт або контрольно-пропускного пункту до місця вантаження або розвантаження і назад виключається при обчисленні часу перебування автомобіля під вантаженням або розвантаженням.

В разі прибуття автомобіля під вантаження раніше погодженого часу автомобіль вважається прибулим під вантаження в погоджений час, якщо вантажовідправник не прийме його під вантаження в момент фактичного прибуття.

Вантажовідправники, вантажоодержувачі, станції залізниць, порти (пристані) і аеропорти, які одержують і відправляють вантажі або виконують вантажно-розвантажувальні роботи, зобов'язані в усіх випадках, в тому числі і при виконанні автотранспортними (транспортно-експедиційними) організаціями експедиційних операцій, відмічати в товарно-транспортних накладних час прибуття та вибуття автомобілів з пунктів вантаження і розвантаження їх.

Порядок оформлення відміток про час прибуття і вибуття автомобілів з пунктів вантаження і розвантаження при перевезенні вантажів встановлюється Правилами, а при здійсненні централізованого заводу (вивозу) на станції залізниць, в порти (на пристані) і в аеропорти - Правилами централізованого заводу (вивозу) вантажів автомобільним транспортом на станції залізниць, в порти (на пристані) і аеропорти в УРСР.

54. Вантажовідправники і вантажоодержувачі, станції залізниць, порти (пристані) і аеропорти зобов'язані здійснювати навантаження і розвантаження автомобілів і автомобільних причепів у встановлені строки.

Строки навантаження вантажів на автомобілі і розвантаження вантажів з автомобілів, а також строки виконання додаткових операцій, зв'язаних з вантаженням і розвантаженням вантажів, встановлюються Правилами застосування тарифів, передбаченими статтею 101 цього Статуту, а при здійсненні вантаження або розвантаження вантажів станціями залізниць, портами (пристанями) та аеропортами - Правилами централізованого заводу (вивозу) вантажів автомобільним транспортом на станції залізниць, у порти (на пристані) та аеропорти в УРСР.

Вантажовідправники і вантажоодержувачі, станції залізниць, порти (пристані) і аеропорти повинні максимально скорочувати час вантаження і розвантаження автомобілів.

55. При централізованих перевезеннях вантажів вантажовідправники і вантажоодержувачі зобов'язані забезпечити приймання і відпуск вантажів щодня безперебійно не менш як у дві зміни, в тому числі у вихідні та святкові дні. { Абзац 1 статті 55 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

При централізованому вивезенні вантажів з станцій залізниць, з портів (пристаней) і аеропортів вантажоодержувачі зобов'язані прийняти вантаж, що надійшов на їх адресу, від автотранспортного підприємства або організації в строки, встановлені транспортними статутами (кодексами) відповідних видів транспорту або виданими на підставі їх правилами.

Автотранспортні підприємства і організації, які здійснюють технологічні перевезення вантажів, повинні забезпечувати безперебійну роботу підприємств і організацій, які вони обслуговують, відповідно до плану і річного договору на перевезення вантажів автомобільним транспортом.

Шофери автомобілів, зайняті на технологічних перевезеннях, повинні бути проінструктовані і пройти навчання відповідно до правил та інструкцій, що діють на обслуговуваних підприємствах (в організаціях).

56. Необхідні для вантаження і перевезення пристрої і допоміжні матеріали (козли, стойки, прокладки, потоки, підкладки, дрід, щитові захисні засоби і т. п.) повинні надаватися і встановлюватися вантажовідправником і зніматися вантажоодержувачем.

Брезент і вірвовки для укриття і зав'язування вантажів надаються автотранспортним підприємством або організацією з

оплатою за тарифами.

Всі пристосування, що належать вантажовідправнику, видаються автотранспортним підприємством або організацією вантажовідправнику (вантажоодержувачу) разом з вантажем або повертаються ними вантажовідправнику відповідно до його вказівки в товарно-транспортній накладній і за його рахунок.

57. Вантаження вантажів на автомобіль, закріплення, укриття і зав'язування вантажів здійснюються вантажовідправником, а вивантаження вантажу з автомобіля, зняття кріплень і покриттів - вантажоодержувачем.

Шофер зобов'язаний перевірити відповідність кріплення і укладки вантажу на рухомому складі вимогам безпеки руху і забезпечення збереження рухомого складу, а також повідомити вантажовідправника про помічені несправності у кріпленні і укладці вантажу, що загрожують його збереженню. Вантажовідправник на вимогу шофера зобов'язаний усунути виявлені несправності в укладці і кріпленні вантажу.

58. Автотранспортне підприємство або організація можуть за погодженням з вантажовідправником або вантажоодержувачем прийняти на себе вантаження і розвантаження вантажів:

а) тарних, штучних, у бочках, рулонах тощо, які доставляються на підприємства торгівлі і громадського харчування та в інші організації з невеликим товарооборотом;

б) інших вантажів, при наявності у автотранспортного підприємства або організації засобів механізації вантажно-розвантажувальних робіт. У цьому випадку в річному договорі на перевезення вантажів автомобільним транспортом повинні передбачатися умови, що забезпечать максимальне використання вантажно-розвантажувальних механізмів, обов'язок вантажовідправника здійснювати завчасну підготовку вантажу (укладку на піддони, в контейнери та ін.) і надавати місце для стоянки і дрібного ремонту механізмів, а також приміщення для робітників.

59. На станціях залізниць, в портах (на пристанях) і аеропортах вантаження вантажів на автомобіль і вивантаження їх з автомобіля провадяться силами і засобами станції залізниці, порту (пристані) і аеропорту, за винятком небезпечних і наливних вантажів на станціях залізниць і небезпечних вантажів у портах (на пристанях) і в аеропортах, вантаження і вивантаження яких здійснюється вантажовідправником або вантажоодержувачем.

На вантажній автостанції вантаження вантажів на автомобіль і вивантаження їх з автомобіля провадяться силами і засобами автостанції.

60. При перевезеннях вантажів у масових кількостях вантажовідправники і вантажоодержувачі, а також автотранспортні підприємства і організації повинні передбачати в річних договорах на перевезення вантажів автомобільним транспортом виконання вантажно-розвантажувальних робіт механізованим способом, впровадження прогресивних методів виконання цих робіт. У пунктах з невеликим вантажооборотом вантажно-розвантажувальні роботи повинні виконуватися з використанням різних засобів найпростішої механізації.

61. Вантажовідправник і автотранспортне підприємство або організація при перевезенні вантажів зобов'язані в межах обсягів вантажів, вказаних у замовленні вантажовідправником (вантажоодержувачем), провадити завантаження рухомого складу до повного використання його місткості, але не вище його вантажопідйомності.

При масових перевезеннях легковагових вантажів (у тому числі сільськогосподарських) автотранспортне підприємство або організація зобов'язані нарощувати борти або вживати інших заходів, що забезпечують підвищення використання вантажопідйомності рухомого складу.

62. При здачі вантажовідправником і прийманні автотранспортним підприємством або організацією вантажів, що перевозяться навалом, насипом, наливом і в контейнерах, повинна

бути визначена і вказана в товарно-транспортній накладній їх вага.

Тарні і штучні вантажі приймаються до перевезення з зазначенням у товарно-транспортній накладній ваги вантажу і кількості вантажних місць. Вага тарних і штучних вантажів визначається вантажовідправником до пред'явлення їх до перевезення і зазначається на вантажних місцях.

Загальна вага вантажів визначається зважуванням на вагах або підрахунком ваги на вантажних місцях за трафаретом або за стандартом. Для окремих вантажів вага може визначатися розрахунковим шляхом, по обміру, по об'ємній вазі або умовно.

При централізованому вивезенні вантажів із станцій залізниць, з портів (пристаней) і аеропортів відповідні транспортні організації зобов'язані здавати вантажі автотранспортним підприємствам і організаціям з перевіркою ваги або кількості місць, а також стану вантажу. При цьому тарні і штучні вантажі видаються з перевіркою ваги і стану вантажу тільки в пошкоджених місцях. { Абзац 4 статті 62 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

63. Визначення ваги вантажу провадиться спільно вантажовідправником і автотранспортним підприємством або організацією технічними засобами вантажовідправника, а при прийманні вантажу безпосередньо на автостанціях - технічними засобами автостанцій.

При перевезенні вантажів у критих автомобілях і причепах, окремих секціях автомобілів, контейнерах і цистернах, опломбованих вантажовідправником, визначення ваги вантажу провадиться вантажовідправником.

Запис у товарно-транспортній накладній про вагу вантажу з обов'язковим зазначенням способу його визначення провадиться вантажовідправником.

Вантажовідправник і вантажоодержувач несуть встановлену законом відповідальність за достовірність даних про вагу (масу) вантажу, що перевозиться, і про кількість вантажних місць, вказаних ними в товарно-транспортних документах. { Статтю 63 доповнено абзацом 4 згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

64. Завантажені криті автомобілі (в тому числі ізотермічні та рефрижератори) і причепа, окремі секції автомобілів, контейнери і цистерни, що призначаються одному вантажоодержувачу, повинні бути вантажовідправником опломбовані, а дрібноштучні товари, що знаходяться в ящиках, коробках та в іншій тарі, опломбовані чи обандеролені.

Порядок пломбування автомобілів, причепів, окремих секцій автомобілів, цистерн і контейнерів встановлюється Правилами.

65. Задача вантажів вантажоодержувачу в пункті призначення за вагою і кількістю місць провадиться в тому ж порядку, в якому вантажі були прийняті від вантажовідправника.

Вантажі, що прибули у справних автомобілях, причепах, окремих секціях автомобіля, контейнерах і цистернах з непошкодженими пломбами вантажовідправника, видаються вантажоодержувачу без перевірки ваги, стану вантажу і кількості вантажних місць.

66. У пункті призначення автотранспортне підприємство або організація при здачі вантажу зобов'язані перевірити вагу, кількість місць і стан вантажу у випадках:

а) прибуття вантажу в несправному кузові рухомого складу або в справному кузові але з пошкодженими пломбами, або з пломбами попутної вантажної автостанції;

б) прибуття вантажу, що швидко псується, з порушенням строків доставки цього вантажу або встановленого Правилами температурного режиму при перевезенні;

в) прибуття вантажу, навантаженого автотранспортним підприємством або організацією з складу вантажної автостанції;

г) видачі вантажу з складу вантажної автостанції.

В усіх випадках тарні і штучні вантажі видаються

автотранспортним підприємством або організацією з перевіркою ваги і стану вантажу тільки у пошкоджених місцях. При виявленні пошкодження тари, а також інших обставин, що можуть впливати на стан вантажу, автотранспортне підприємство або організація зобов'язані провести перевірку вантажу в пошкоджених місцях по товарно-транспортних накладних з розкриттям пошкоджених місць.

При відсутності автомобільних вагів у вантажоодержувача вантажі, що перевозяться навалом або насипом, прибулі без ознак недостачі, видаються без перевірки ваги.

Вага вантажу вважається правильною, якщо різниця у вазі вантажу, визначеній в пункті відправлення, в порівнянні з вагою, що виявилася в пункті призначення, не перевищує норм, встановлених Державним комітетом СРСР по стандартах, і норм природного убутку ваги даного вантажу, затверджених у встановленому порядку.

{ Абзац статті 66 із змінами, внесеними згідно з Постановами РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78, N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

67. Вантажоодержувач і автотранспортне підприємство або організація (у випадках, коли вони здійснюють розвантаження) зобов'язані повністю вивантажити з автомобіля вантаж, що прибув на адресу вантажоодержувача.

Після вивантаження вантажу автомобілі і контейнери повинні бути очищені вантажоодержувачем від залишків цього вантажу, а після перевезення тварин, птахів, сирих тваринних продуктів і вантажів, які швидко псуються, вантажоодержувач зобов'язаний промити рухомий склад і при необхідності провести його дезинфекцію.

У випадках, передбачених Правилами, промивка та дезинфекція автомобілів і контейнерів виконується вантажовідправником.

{ Абзац 3 статті 67 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Автотранспортне підприємство або організація може за домовленістю з вантажовідправником або вантажоодержувачем - замовником автотранспорту брати на себе виконання робіт по очищенню та промивці автомобілів і контейнерів за плату згідно з тарифами, що затверджуються у встановленому порядку. { Статтю 67 доповнено абзацом 4 згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

68. Якщо при перевірці ваги, кількості вантажних місць або стану вантажу в пункті призначення будуть виявлені недостача, псування або пошкодження вантажу або якщо ці обставини встановлені актом, складеним в дорозі, автотранспортне підприємство або організація зобов'язані визначити розмір фактичної недостачі, псування або пошкодження вантажу.

При необхідності проведення експертизи автотранспортне підприємство або організація за своєю ініціативою або за вимогою вантажоодержувача запрошує відповідних спеціалістів.

69. Автотранспортні підприємства і організації зобов'язані здійснювати доставку вантажів у міжміському сполученні в установлені строки.

Строки доставки вантажів при міжміських перевезеннях і порядок їх обчислення встановлюються Правилами.

70. Автотранспортні підприємства і організації зобов'язані перевозити вантажі по найкоротшому маршруту, відкритому для руху автомобільного транспорту, а в регулярному міжміському сполученні по найкоротшому маршруту, відкритому для регулярних перевезень вантажів у міжміському сполученні, за винятком випадків, коли за шляховими умовами більш раціональним є перевезення з збільшенням пробігу.

Перевезення вантажів з збільшенням пробігу на маршрутах регулярних перевезень у міжміському сполученні допускаються з дозволу Міністерства автомобільного транспорту УРСР, а по решті автомобільних шляхів - з дозволу відповідного виробничого об'єднання або управління автомобільного транспорту. { Абзац 2

статті 70 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Автотранспортне підприємство або організація зобов'язані при прийманні замовлення довести до відома вантажовідправника про збільшення відстані перевезення. В цьому випадку провізна плата стягується за фактичну відстань перевезення.

Автотранспортні підприємства і організації несуть встановлену законом відповідальність за правильність вказаних ними в товарно-транспортних документах відстані перевезень і тарифного класу вантажу. { Статтю 70 доповнено абзацом 4 згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

71. Автотранспортні підприємства і організації при перевезенні вантажів у міжміському сполученні зобов'язані доставляти їх на склад (квартиру) вантажоодержувача. Порядок доставки вантажів на склад (квартиру) вантажоодержувача і оплати за доставку вантажів встановлюється Правилами.

Зберігання вантажів на складах автотранспортних підприємств і організацій, якщо це передбачено Правилами, провадиться безплатно протягом однієї доби з моменту оповіщення вантажоодержувача про прибуття вантажу. Граничні строки зберігання вантажів на складах автотранспортних підприємств і організацій - 30 діб.

За зберігання вантажу більше однієї доби автотранспортне підприємство або організація стягує з вантажоодержувача (вантажовідправника) плату, встановлену тарифами. Після закінчення граничного строку зберігання не затребувані вантажоодержувачем вантажі підлягають реалізації в порядку, встановленому Правилами.

72. Автотранспортне підприємство або організація видає вантаж у пункті призначення вантажоодержувачу, вказаному в товарно-транспортній накладній.

Одержання вантажу засвідчується підписом і печаткою (штампом) вантажоодержувача в трьох примірниках товарно-транспортної накладної, два з яких залишаються у шофера-експедитора, а один вручається вантажоодержувачу.

При місцевих перевезеннях в разі відмови вантажоодержувача прийняти вантаж з причин, не залежних від автотранспортного підприємства або організації, вантаж переадресується вантажовідправником в порядку, встановленому Правилами, іншому вантажоодержувачу або повертається вантажовідправнику. У цих випадках вартість перевезення вантажу в обидва кінці, а також штраф за простій автомобіля сплачуються вантажовідправником.

При міжміських перевезеннях, а також при централізованому вивозі вантажів з станцій залізниць, з портів (пристаней), аеропортів і вантажних автостанцій вантажоодержувач зобов'язаний прийняти від автотранспортного підприємства або організації доставлений йому вантаж. { Абзац 4 статті 72 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

У разі прибуття вантажу, поставка якого не передбачена планом (договором, замовленням, нарядом), вантажоодержувач приймає такий вантаж на відповідальне зберігання, про що зазначає в товарно-транспортній накладній. { Абзац 5 статті 72 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Вантажоодержувач може відмовитися від прийняття вантажу лише в тому випадку, коли якість вантажу внаслідок псування або пошкодження, за які автотранспортне підприємство або організація несе відповідальність, змінилася настільки, що виключається можливість повного або часткового використання його за прямим призначенням.

Вантажоодержувач зобов'язаний зробити запис у товарно-транспортній накладній про відмовлення прийняти вантаж і завірити цей запис підписом та печаткою (штампом).

73. При неможливості здати вантаж вантажоодержувачу при міжміських перевезеннях з причин, не залежних від автотранспортного підприємства або організації, вантажовідправник

зобов'язаний дати автотранспортному підприємству або організації вказівку про новий пункт призначення вантажу в порядку, встановленому Правилами.

При неодержанні вказаного розпорядження, а також при неможливості доставити вантаж до місця нового призначення автотранспортне підприємство або організація, після попереднього повідомлення, повертає вантаж вантажовідправнику. Вантажі, що швидко псуються, в цих випадках можуть бути здані для реалізації іншій організації.

Витрати, зв'язані з переадресуванням, поверненням або реалізацією вантажу (прогін, простій рухомого складу, зберігання вантажу і т. п.), оплачуються вантажовідправником.

74. Сума, одержана автотранспортним підприємством або організацією за переданий іншій організації вантаж, за вирахуванням сум, що належать автотранспортному підприємству або організації, перераховується:

а) вантажоодержувачу, вказаному в товарно-транспортній накладній, - в разі сплати ним вартості вантажу;

б) вантажовідправнику - в усіх інших випадках.

При неможливості перерахувати вказану суму вантажоодержувачу або вантажовідправнику ця сума після закінчення строку, встановленого для пред'явлення претензій за недоставлені за призначенням вантажі, надходить в доход республіканського бюджету.

В разі наступного відшкодування вантажовідправнику або вантажоодержувачу в претензійному або позовному порядку суми вартості переданого іншій організації вантажу, яка вже перерахована в доход республіканського бюджету, автотранспортне підприємство або організація сплачує цю суму за рахунок чергових перерахувань до республіканського бюджету.

Розділ IV

ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ, БАГАЖУ І ПОШТИ

Перевезення пасажирів і багажу

75. Підприємства і організації автомобільного транспорту загального користування повинні здійснювати перевезення пасажирів і багажу в автобусах і легкових автомобілях, забезпечуючи безпеку пасажирів при користуванні автомобільним транспортом, необхідні вигоди для пасажирів, культурне обслуговування їх на автовокзалах (автостанціях), в автобусах і легкових автомобілях, своєчасне перевезення і збереження багажу пасажирів.

Автотранспортні підприємства і організації міністерств, відомств і виконавчих комітетів Рад народних депутатів здійснюють передбачені статтею 8 цього Статуту перевезення пасажирів і багажу в порядку, встановленому правилами перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР, і за діючими тарифами. { Абзац 2 статті 75 із змінами, внесеним згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

76. За договором перевезення пасажирів автотранспортне підприємство або організація зобов'язується перевезти пасажирів до пункту призначення, а в разі здачі пасажиром багажу - також доставити багаж до пункту призначення і видати його уповноваженій на одержання багажу особі; пасажир зобов'язується сплатити встановлену плату за проїзд, а при здачі багажу - і за провіз багажу.

77. Рух автобусів і таксомоторів на маршрутах організується за розкладом.

Організація нових маршрутів провадиться:

а) місцевих (міських, приміських і внутрірайонних) - виробничими об'єднаннями (управліннями) пасажирського автомобільного транспорту або управліннями автомобільного транспорту з затвердженням їх виконавчими комітетами міських, районних Рад народних депутатів; { Пункт "а" статті 77 із

змiнами, внесеними згiдно з Постановами РМ УРСР N 334 (334-78-п) вiд 15.06.78, N 351 (351-81-п) вiд 02.07.81 }

б) мiжмiських внутрiобласних - виробничими об'єднаннями (управліннями) пасажирського автомобiльного транспорту або управліннями автомобiльного транспорту за погодженням з виконавчими комiтетами обласних Рад народних депутатiв; { Пункт "б" статтi 77 iз змiнами, внесеними згiдно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) вiд 15.06.78 }

в) мiжмiських мiжобласних - Мiнiстерством автомобiльного транспорту УРСР;

г) мiжреспублiканських - Мiнiстерством автомобiльного транспорту УРСР за погодженням з органами управління автомобiльним транспортом iнших союзних республiк.

Вiдкриття нових маршрутiв дозволяється пiсля перевiрки стану шляхiв i пiд'їздiв до них у порядку, визначеному в статтi 20 цього Статуту.

Порядок затвердження розкладу руху автобусiв i маршрутних таксомоторiв встановлюється Правилами перевезень пасажирiв i багажу автомобiльним транспортом в УРСР.

78. На початкових, кiнцевих i промiжних зупинкових пунктах мiських i примiських автобусних маршрутiв для вiдома пасажирiв вивiшуються покажчики iнтервалiв руху автобусiв по перiодах доби i схеми маршрутiв.

На зупинкових пунктах примiських маршрутiв з iнтервалами руху бiльше 20 хвилин вивiшуються розклади прибуття i вiдправлення автобусiв по даному зупинковому пункту.

На автовокзалах (автостанцiях) i в автопавiльйонах мiжмiських автобусних маршрутiв вивiшуються для вiдома пасажирiв розклади руху автобусiв по всiх маршрутах, таблицi вартостi проїзду пасажирiв i провозу багажу, схеми планування салонiв автобусiв рiзних типiв, основнi положення Правил перевезень пасажирiв i багажу автомобiльним транспортом в УРСР, а також оголошення про час початку i закiнчення роботи кас.

79. На проїзд в автобусi i маршрутному таксомоторi, а також на провiз багажу кожний пасажир зобов'язаний мати квиток.

Автотранспортне пiдприємство або органiзацiя зобов'язанi забезпечити продаж пасажирiвi проїзного квитка в порядку, передбаченому Правилами перевезень пасажирiв i багажу автомобiльним транспортом в УРСР.

В автобусах мiжмiських маршрутiв автотранспортне пiдприємство або органiзацiя зобов'язанi надати пасажирам мiсця для сидiння.

Форми квиткiв та iнших проїзних документiв, порядок продажу i користування ними, строк iх дiї встановлюються Мiнiстерством автомобiльного транспорту УРСР.

80. Для проїзду пасажирiв i провозу багажу на мiжмiських маршрутах автотранспортнi пiдприємства i органiзацiї провадять продаж квиткiв на всiх зупинкових пунктах у касах або, у виняткових випадках, де не органiзовано касовий продаж квиткiв, - через шоферiв (кондукторiв).

Для проїзду в автобусах мiжмiських маршрутiв на початкових, кiнцевих i найбільших промiжних зупинкових пунктах, крiм поточного продажу, провадиться попереднiй продаж квиткiв.

81. Камери зберiгання на автовокзалах (автостанцiях) приймають вiд пасажирiв ручну кладь незалежно вiд наявностi проїзних документiв. Забороняється приймання i здача в камери зберiгання вибухових, вогнебезпечних, отруйних, отруйних, iдких та зловонних речовин.

Час роботи камер зберiгання ручної кладi встановлюється автотранспортним пiдприємством або органiзацiєю залежно вiд розкладу руху автобусiв i маршрутних таксомоторiв, а також вiд мiсцевих умов.

82. Пасажир має право:

а) придбати квиток на будь-який автобус i маршрутний таксомотор у порядку, передбаченому Правилами перевезень пасажирiв i багажу автомобiльним транспортом в УРСР;

б) провозити з собою безплатно в автобусах мiських та

приміських маршрутів і в маршрутних таксомоторах одну дитину віком до 7 років включно, а в автобусах міжміських маршрутів при дорослому пасажирі - одну дитину віком до 5 років включно без зайняття нею окремого місця;

в) провозити з собою безплатно в автобусах міських, приміських і міжміських маршрутів, а також у маршрутних таксомоторах ручну кладь у розмірах, встановлених Правилами перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР;

г) провозити з собою з оплатою за встановленими тарифами багаж у розмірах, передбачених Правилами перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР;

д) здати багаж для перевезення у міжміському сполученні на багажних автомобілях на лініях, встановлених Міністерством автомобільного транспорту УРСР;

е) при запізненні на автобус (маршрутний таксомотор) протягом 3 годин, а внаслідок хвороби чи нещасного випадку протягом 3 діб з моменту відправлення автобуса (таксомотора), на який був взятий квиток, поновити проїзні документи з доплатою 25 процентів вартості квитка або одержати назад в порядку, передбаченому Правилами перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР, вартість проїзду з відрахуванням 25 процентів вартості квитка;

ж) при поверненні квитка в касу автовокзалу (автостанції) не пізніше ніж за 2 години до відправлення автобуса (маршрутного таксомотора) одержати повну вартість проїзду за вирахуванням сплаченого ним збору за попередній продаж, а при поверненні квитка пізніше цього строку, але до відходу автобуса (таксомотора), одержати вартість проїзду за вирахуванням 15 процентів його вартості і збору за попередній продаж;

з) при припиненні поїздки в міжміському сполученні внаслідок хвороби або нещасного випадку одержати вартість проїзду за відстань, яку не проїхали.

83. Пасажир має право повернути квиток у касу до відправлення автобуса (маршрутного таксомотора) в рейс і одержати назад повну вартість проїзду, включаючи збір за попередній продаж, у таких випадках:

а) при запізненні автобуса (таксомотора) з відправленням у рейс проти розкладу більш як на 1 годину;

б) при наданні пасажиру місця в автобусі (таксомоторі) нижчого класу, ніж той, на який йому продано квиток;

в) при ненаданні пасажиру вказаного у квитку місця.

При згоді пасажира на проїзд в автобусі (маршрутному таксомоторі) нижчого класу йому повертається різниця між сплаченою сумою і платою, належною за проїзд.

Якщо замість автобуса (маршрутного таксомотора), наміченого розкладом, надається автобус (таксомотор), проїзд в якому оплачується дорожче, то пасажирі, які придбали квитки до оголошення про це, мають право проїзду по цих квитках без доплати. З моменту оголошення про заміну типу автобуса (таксомотора) квитки продаються за встановленим більш високим тарифом з відповідним попередженням пасажирів.

84. Повернення грошей у випадках, передбачених статтями 82 і 83 цього Статуту, провадиться в порядку, встановленому Правилами перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР.

85. На автовокзалі (автостанції) та в інших автотранспортних підприємствах і організаціях повинна бути книга скарг і пропозицій, яка видається на вимогу пасажира.

Керівник автотранспортного підприємства або організації зобов'язаний розглянути пропозицію, заяву чи скаргу, що надійшла від пасажира, і письмово повідомити його про результати розгляду та про вжиті заходи в установлені законом строки. { Абзац 2 статті 85 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Заяви і скарги, що не потребують додаткового вивчення та перевірки, вирішуються невідкладно. { Абзац 3 статті 85 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) }

від 02.07.81 }

86. Порядок перевезення ручної кладі і багажу в автобусах і таксомоторах встановлюється Правилами перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР.

87. На засвідчення прийняття багажу для перевезення пасажирові видається багажна квитанція.

Пасажир має право при здачі багажу для перевезення вказати його цінність, з оплатою встановленого збору.

Багаж видається в пункті призначення пред'явникові багажної квитанції; за зберігання багажу стягується збір.

88. Не допускаються до перевезення багажем і як ручної кладі вибухові, отруйні, отрутні, вогнебезпечні, їдкі та зловонні речовини, а також вантажі, що забруднюють рухомий склад або одяг пасажирів. Не допускається також захарашування багажем підходів до вхідних і вихідних дверей салонів автобусів.

89. Прийнятий для перевезення окремо від пасажирів багаж повинен бути доставлений у пункт призначення не пізніше дня прибуття пасажирів в цей пункт за розкладом.

90. Не затребуваний пасажиром багаж зберігається автотранспортним підприємством або організацією в пункті призначення.

Багаж, не затребуваний протягом 30 діб, підлягає передачі місцевим торговельним організаціям для продажу в порядку, встановленому Правилами перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР.

Пред'явник багажної квитанції протягом шестимісячного строку з моменту реалізації багажу має право одержати суму, сплачену автотранспортному підприємству або організації за переданий торговельним організаціям незатребуваний багаж, з відрахуванням сум, належних автотранспортному підприємству або організації.

91. Підприємства і організації автомобільного транспорту загального користування можуть надавати за договорами підприємствам та організаціям міністерств і відомств автобуси для перевезення робітників до місця роботи і назад з оплатою за тарифами.

Підприємства й організації автомобільного транспорту загального користування за договорами з промисловими підприємствами, підприємствами зв'язку та будівельними організаціями, виробничі об'єкти і жилі будинки яких віддалені від загальних ліній міського пасажирського транспорту, організують спеціальні автобусні маршрути для працівників цих підприємств і організацій з покриттям додаткових витрат у разі збитковості експлуатації таких маршрутів за рахунок вказаних промислових підприємств, підприємств зв'язку та будівельних організацій.

{ Статтю 91 доповнено абзацом 2 згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Типовий договір на організацію спеціальних автобусних маршрутів затверджується Міністерством автомобільного транспорту УРСР за погодженням з Державним арбітражем при Раді Міністрів УРСР. { Статтю 91 доповнено абзацом 3 згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Перевезення пошти

92. Перевезення пошти здійснюється автотранспортними підприємствами і організаціями у спеціалізованих автомобілях, а також у маршрутних автобусах або легкових і вантажних автомобілях за договорами, що укладаються автотранспортними підприємствами та організаціями з підприємствами зв'язку.

93. Рухомий склад автомобільного транспорту, виділений спеціально для перевезення пошти, повинен використовуватися суворо за прямим призначенням відповідно до плану і розкладу перевезення пошти.

На автомобілях, виділених спеціально для перевезення пошти, забороняється перевозити сторонніх осіб, які не мають відношення до цього перевезення.

94. Вантаження і розвантаження, а також супроводження і збереження пошти на шляху слідування забезпечуються силами і засобами підприємств зв'язку.

За погодженням автотранспортних підприємств і організацій з підприємствами зв'язку супроводження і збереження пошти на шляху слідування можуть здійснюватися автотранспортними підприємствами і організаціями.

95. Оплата за перевезення і супроводження пошти провадиться за діючими тарифами.

96. Відповідальність автотранспортних підприємств і організацій за втрату, пошкодження або затримку пошти, яка перевозиться, визначається Статутом зв'язку Союзу РСР.

97. Правила перевезення пошти автомобільним транспортом в УРСР затверджуються Міністерством автомобільного транспорту УРСР і Міністерством зв'язку УРСР.

Розділ V

ПРОКАТ ЛЕГКОВИХ АВТОМОБІЛІВ

98. Підприємства і організації автомобільного транспорту загального користування надають легкові автомобілі громадянам у тимчасове користування за договором прокату за плату, розмір якої визначається тарифами.

99. Автотранспортне підприємство або організація зобов'язані надавати напрокат автомобілі у стані, який відповідає правилам технічної експлуатації автомобільного транспорту і Правилам дорожнього руху. { Стаття 99 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

100. Умови і порядок надання автомобілів напрокат визначаються Типовим договором прокату легкових автомобілів в УРСР, який затверджується Радою Міністрів УРСР. Відхилення від умов зазначеного Типового договору, що обмежують права користувачів, є недійсними.

Розділ VI

ТАРИФИ І РОЗРАХУНКИ ЗА ПЕРЕВЕЗЕННЯ

101. Розрахунки за перевезення вантажів, пасажирів, багажу і пошти автомобільним транспортом, за користування автомобілями, наданими напрокат, а також за виконання автотранспортними підприємствами і організаціями операцій та послуг, зв'язаних з цими перевезеннями, провадяться у відповідності з тарифами, що затверджуються в порядку, встановленому Радою Міністрів УРСР.

Правила застосування тарифів затверджуються Міністерством автомобільного транспорту УРСР за погодженням з Міністерством фінансів УРСР і Державним комітетом УРСР по цінах. { Стаття 101 із змінами, внесеними згідно з Постановами РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78, N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

102. Розрахунки з автотранспортними підприємствами і організаціями за виконані ними роботи по перевезенню вантажів, експедируванню, навантажувально-розвантажувальні та інші операції і послуги, зв'язані з перевезенням вантажів, провадяться вантажовідправниками або вантажоодержувачами - замовниками автотранспорту відповідно до Правил. { Стаття 102 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

103. В установлених випадках суми, сплачені автотранспортним підприємствам і організаціям за вказані у статті 102 роботи, операції та послуги, або включаються вантажовідправниками в рахунки за відпущену продукцію, або удержуються вантажоодержувачами при оплаті рахунків вантажовідправників за одержану продукцію. { Стаття 103 із змінами, внесеними згідно з

Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

104. Належні автотранспортним підприємствам і організаціям платежі за перевезення вантажів, а також за вантажно-розвантажувальні, транспортно-експедиційні операції та інші послуги вносяться при прийнятті замовлення на перевезення чеками Держбанку СРСР, платіжними дорученнями, а в окремих випадках - готівкою згідно з правилами Держбанку СРСР.

У річних договорах на перевезення вантажів автомобільним транспортом за погодженням сторін можуть передбачатися розрахунки плановими платежами, платіжними та зведеними вимогами.

До внесення провізної плати автотранспортні підприємства й організації вантажі до перевезення не приймають.

Автотранспортні підприємства або організації з дозволу вищестоящих щодо них органів можуть прийняти вантаж до перевезення, як виняток, до внесення провізної плати. У цьому випадку з вантажовідправника або вантажоодержувача - замовника автотранспорту додатково до провізної плати стягується 0,5 процента суми платежів за кожний день прострочки внесення провізної плати.

Якщо автотранспортне підприємство (організація) не приступило протягом трьох днів до виконання замовлення, одержана при його оформленні провізна плата повинна бути повернута вантажовідправнику (вантажоодержувачу) в строки, встановлені Правилами.

У разі несвоєчасного повернення провізної плати за неперебезення вантажу автотранспортне підприємство або організація сплачує вантажовідправнику (вантажоодержувачу) штраф у розмірі 0,5 процента суми платежів за кожний день прострочки.

Остаточний розрахунок за перевезення вантажів провадиться замовником автотранспорту на підставі рахунку автотранспортного підприємства або організації.

Підставою для виписки рахунку за виконані перевезення є товарно-транспортні накладні або акти заміру (зважування) вантажу, а за користування автомобілями, робота яких оплачується за почасовим тарифом, - дані путьових листів, завірених вантажовідправником (вантажоодержувачем).

{ Стаття 104 із змінами, внесеними згідно з Постановами РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78, N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

105. Розрахунки автотранспортних підприємств і організацій з підприємствами, організаціями і установами за надані їм автобуси і легкові автомобілі провадяться в порядку, встановленому Держбанком СРСР. { Стаття 105 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Розділ VII

ПРЯМЕ ЗМІШАНЕ СПОЛУЧЕННЯ З УЧАСТЮ ІНШИХ ВИДІВ ТРАНСПОРТУ

106. Автомобільний транспорт загального користування здійснює перевезення вантажів, пасажирів і багажу в тісній взаємодії з іншими видами транспорту - залізничним, морським, річковим і повітряним, організовуючи систему прямих змішаних сполучень: автомобільно-залізничних, автомобільно-водних, автомобільно-водно-залізничних, автомобільно-повітряних та інших сполучень.

Перевезення в прямому змішаному сполученні провадиться за єдиним транспортним документом, складеним на весь шлях слідування.

107. Перевезення вантажів у прямому змішаному сполученні провадиться на підставі цього розділу Статуту і Правил перевезень вантажів у прямому змішаному сполученні, що затверджуються Міністерством автомобільного транспорту УРСР спільно з відповідними транспортними міністерствами і відомствами.

В частині, не передбаченій цим розділом Статуту і вказаними Правилами, при перевезенні вантажів у прямому змішаному сполученні

застосовуються норми статутів, кодексів, правил і тарифів, що регулюють перевезення на відповідному виді транспорту.

Перевезення пасажирів і багажу в прямому змішаному сполученні провадиться на підставі окремих угод Міністерства автомобільного транспорту УРСР з відповідними транспортними міністерствами і відомствами.

108. До прямого змішаного вантажного сполучення включаються:

а) автотранспортні підприємства і організації, що знаходяться на території УРСР, - за переліком, який встановлюється Міністерством автомобільного транспорту УРСР, а ті, що знаходяться на територіях інших союзних республік, - за переліками, що встановлюються органами управління автомобільним транспортом цих республік;

б) всі залізничні станції, відкриті для операцій по вантажних перевезеннях;

в) морські порти - за переліком, що встановлюється Міністерством морського флоту;

г) річкові порти і пристані, що знаходяться на території УРСР, - за переліком, який встановлюється Головним управлінням річкового флоту при Раді Міністрів УРСР, а ті, що знаходяться на територіях інших союзних республік, - за переліком, який встановлюється органами управління річковим транспортом цих республік;

д) аеропорти цивільного повітряного флоту - за переліком, що встановлюється Міністерством цивільної авіації.

Автотранспортні підприємства і організації, порти, пристані і аеропорти вважаються включеними в пряме змішане сполучення з моменту телеграфного повідомлення про це (з наступним опублікуванням у збірниках правил перевезень і тарифів транспортних міністерств і відомств).

109. Вантажі в прямому змішаному сполученні приймаються до перевезення за планом, який затверджується в установленому порядку.

Міністерство автомобільного транспорту УРСР та інші транспортні міністерства і відомства можуть за погодженням між собою приймати вантажі до перевезення у прямому змішаному сполученні понад план.

Приймання до перевезення і відвантаження з пунктів перевалки вантажів, що перевозяться дрібними відправками у прямому змішаному сполученні, провадиться за пред'явленням, з підсортуванням їх у випадках, передбачених Правилами перевезень вантажів у прямому змішаному сполученні, при передачі на залізницю - на вантажосортувальній станції, при передачі на автомобільний, повітряний і водний транспорт-відповідно на автотранспортних підприємствах і в організаціях, у портах (на пристанях) і в аеропортах.

110. У пунктах перевалки транспортні підприємства і організації зобов'язані забезпечувати безперебійну і рівномірну подачу автомобілів, вагонів, суден під навантаження перевалочних вантажів, широко розвивати перевалку вантажів з одного виду транспорту на інший за прямим варіантом (без вивантаження на склад).

Плани перевалки розробляються і затверджуються в порядку, що встановлюється Правилами перевезень вантажів у прямому змішаному сполученні.

Підприємства і організації Міністерства автомобільного транспорту УРСР та інших транспортних міністерств і відомств зобов'язані поповнювати непред'явлення вантажів або недовантаження їх, що були допущені в окремі дні першої або відповідно другої половини місяця, у наступні дні даної половини місяця.

111. Вантажі, які необхідно перевозити в тарі для запобігання втраті, недостачі, псуванню і пошкодженню, повинні пред'являтися до перевезення у прямому змішаному сполученні в справній тарі, яка забезпечує їх збереження при перевалці і слідуванні в автомобілях, вагонах, суднах та інших транспортних засобах.

Умови упаковки вантажів, що перевозяться у прямому змішаному сполученні, повинні передбачатися у державних стандартах.

112. Вантажі, які перевозяться наливом, ліс, що слідує водними шляхами у плотах, а також вибухові та сильно діючі отрутні речовини до перевезення у прямому змішаному сполученні не приймаються.

Перелік швидкопсувних, небезпечних, легкозаймистих вантажів, що приймаються до перевезення в прямому змішаному сполученні, вантажів, що потребують супроводу провідниками вантажовідправників або вантажоодержувачів, а також умови перевезень лісних вантажів навалом у прямому змішаному сполученні встановлюються спільно відповідними транспортними міністерствами і відомствами.

113. Зважування вантажів, що слідує у прямому змішаному сполученні, провадиться у пунктах перевалки при передачі їх з автомобільного транспорту на залізничний, водний і повітряний або навпаки - засобами залізниць, портів (пристаней) або аеропортів на вимогу сторони, яка приймає вантаж.

Тарні і штучні вантажі, прийняті до перевезення за стандартною вагою або вагою, вказаною вантажовідправником на кожному вантажному місці, і прибулі в пункт перевалки у справній тарі, передаються з одного виду транспорту на інший без зважування, за кількістю місць і в такому ж порядку здаються вантажоодержувачу в пункті призначення.

114. Перевезення вантажів у контейнерах у прямому змішаному сполученні здійснюється між пунктами, що встановлюються відповідними транспортними міністерствами і відомствами.

Правила перевезень вантажів у контейнерах і строки обороту контейнерів встановлюються спільно відповідними транспортними міністерствами і відомствами.

За затримку контейнерів понад встановлені строки автотранспортні підприємства і організації, залізниці і пароплавства сплачують штраф за кожен добу затримки контейнера масою брутто більше 5 тонн у розмірі 2 карбованців, масою брутто 5 тонн і менше у розмірі 30 копійок.

{ Абзац 3 статті 114 із змінами з 01.01.75, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 499 (499-74-п) від 28.10.74 }

115. Перевалочні роботи виконуються:

- а) залізницею - при перевантаженні вантажів з вагонів і складів на автомобілі, а також з автомобілів у вагони і склади;
- б) портом (пристанню) - при перевантаженні вантажів з суден і складів на автомобілі, а також з автомобілів на судна і склади;
- в) аеропортом - при перевантаженні вантажів з літаків і складів на автомобілі, а також з автомобілів у літаки і склади.

116. Умови роботи перевалочних пунктів визначаються вузловою угодою, що укладається автотранспортним підприємством або організацією з залізницею, пароплавством (портом), аеропортом строком на три роки.

Порядок розробки і укладання вузлових угод встановлюється Правилами перевезень вантажів у прямому змішаному сполученні.

117. Керівник автотранспортного підприємства або організації, начальник станції, начальник порту (пристані) за взаємною угодою можуть згущати подачу автомобілів, вагонів, суден і пред'являти вантажі у розмірах, що перевищують добову норму перевалки.

118. Строки доставки вантажів визначаються за сукупністю строків доставки їх автомобільним та іншими видами транспорту і обчислюються на підставі діючих на цих видах транспорту правил обчислення строків доставки вантажу.

119. Розрахунки між автотранспортними підприємствами або організаціями, залізницями і пароплавствами по перевезеннях вантажів у прямому змішаному сполученні здійснюються:

по платежах і зборах, включених до перевізних документів, - у безакцептному порядку;

по всіх інших зборах і штрафах - в акцептному порядку по рахунках на загальних підставах.

120. Облік виконання планової норми перевалки провадиться роздільно по вантажах, що передаються з автомобільного на інший вид транспорту, і по вантажах, що передаються з іншого виду транспорту на автомобільний.

Форми облікових карток і порядок їх складання встановлюються спільно відповідними транспортними міністерствами і відомствами.

121. За невиконання плану перевалки вантажів автотранспортні підприємства і організації, залізниці і підприємства інших видів транспорту несуть матеріальну відповідальність.

Автотранспортні підприємства і організації несуть відповідальність за невиконання добової норми вивозу вантажів і пред'явлення їх до перевалки.

Автотранспортні підприємства і організації, залізниці і підприємства інших видів транспорту звільняються від відповідальності за невиконання в окремі дні середньодобової норми перевалки вантажів:

а) при відповідному перевиконанні норми перевалки у попередні дні місяця внаслідок згущення перевалки;

б) при поповненні протягом першої або відповідно другої половини місяця недовантажень або неподачі вагонів за планом перевалки, допущених в окремі дні даної половини місяця.

122. За невиконання плану перевалки вантажів у прямому змішаному сполученні автотранспортні підприємства і організації, залізниці, порти (пристані), аеропорти сплачують штраф по 10 копійок за тонну.

123. Відповідальність за збереження вантажу до моменту фактичної передачі лежить на стороні, яка здає його, а після фактичної передачі - на стороні, яка приймає.

Відповідальність автотранспортних підприємств і організацій, залізниць і підприємств інших видів транспорту за збереження вантажів, прийнятих до перевезення у прямому змішаному сполученні, визначається статутами (кодексами, правилами), що діють на відповідному виді транспорту.

При встановленні вини автотранспортних підприємств і організацій, залізниць, пароплавств і аеропортів у втраті, недостачі, псуванні або пошкодженні вантажу відповідальність несуть, відповідно, автотранспортні підприємства і організації, залізниці, пароплавства і аеропорти.

124. Плата за перевезення вантажів у прямому змішаному автомобільно-залізничному сполученні стягується у такому порядку:

а) по відправленнях з автотранспортних підприємств і організацій та з портів (пристаней): в пункті відправлення - за відстань всього автомобільного та водного шляху і в пункті призначення - за відстань залізничного шляху;

б) по відправленнях з залізниці: на станції відправлення - за відстань залізничного шляху всіх залізниць, що беруть участь у перевезенні, і в пункті призначення - за всю відстань автомобільного та водного шляху.

Належні автотранспортному підприємству або організації провізна плата та інші збори у перевізні документи не включаються і стягуються з вантажовідправника або вантажоодержувача безпосередньо за рахунками автотранспортних підприємств і організацій.

Збори за перевезення перевалочних вантажів автомобільним транспортом з порту (пристані) на станцію або назад включаються станцією в суму платежів, яка належить залізниці, а розрахунки з автотранспортним підприємством або організацією за ці перевезення провадяться залізницею.

Плата за перевезення вантажів у прямому змішаному автомобільно-водному, автомобільно-повітряному і автомобільно-водно-повітряному сполученнях стягується в порядку, що визначається правилами перевезення вантажів у прямому змішаному сполученні, які затверджуються відповідно до статті 107 цього Статуту.

Розділ VIII

ТРАНСПОРТНО-ЕКСПЕДИЦІЙНІ ОПЕРАЦІЇ І ПОСЛУГИ, ЩО ВИКОНУЮТЬСЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ І ОРГАНІЗАЦІЯМИ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ

125. Підприємства і організації автомобільного транспорту загального користування виконують для підприємств, організацій, установ і населення зв'язані з перевезеннями операції і послуги (транспортно-експедиційні операції і послуги).

Виконавчі комітети Рад народних депутатів зобов'язані виділяти автотранспортним підприємствам і організаціям, що здійснюють транспортно-експедиційне обслуговування населення, необхідні для їх діяльності виробничі та складські приміщення.
{ Абзац 2 статті 125 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

126. Перелік транспортно-експедиційних операцій і послуг, що здійснюються підприємствами і організаціями автотранспорту загального користування, а також порядок здійснення цих операцій і послуг встановлюються правилами, передбаченими в пунктах "а" і "д" статті 6 цього Статуту.

Розділ IX

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АВТОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ, ВАНТАЖОВІДПРАВНИКІВ, ВАНТАЖООДЕРЖУВАЧІВ І ПАСАЖИРІВ, А ТАКОЖ ГРОМАДЯН, ЯКІ КОРИСТУЮТЬСЯ АВТОМОБІЛЯМИ НА УМОВАХ ПРОКАТУ АКТИ, ПРЕТЕНЗІЇ ТА ПОЗОВИ

Загальні положення

127. Автотранспортні підприємства і організації, вантажовідправники, вантажоодержувачі і пасажирів, а також громадяни, які користуються автомобілями на умовах прокату, несуть матеріальну відповідальність за порушення зобов'язань, що випливають з перевезень вантажів, пасажирів і багажу та прокату автомобілів, на підставі цього Статуту.

Будь-які угоди автотранспортних підприємств і організацій з вантажовідправниками, вантажоодержувачами і пасажирями, а також з громадянами, які користуються автомобілями на умовах прокату, що мають на меті змінити відповідальність або звільнити від відповідальності, покладеної на автотранспортні підприємства та організації, вантажовідправників, вантажоодержувачів і пасажирів, а також на громадян, які користуються автомобілями на умовах прокату, вважаються недійсними і будь-які відмітки про це в путювих листах, товарно-транспортних та інших документах, не передбачені цим Статутом або Правилами, не мають сили.

Відповідальність за невиконання плану перевезень і прийнятого до виконання разового замовлення, за прострочку в доставці і за небереження вантажів і багажу, що перевозяться

128. За невиконання плану перевезень і прийнятого до виконання разового замовлення автотранспортні підприємства і організації, вантажовідправники і вантажоодержувачі несуть взаємну матеріальну відповідальність.

Автотранспортне підприємство або організація за невивезення вантажу в кількості, передбаченій місячним планом перевезення або прийнятій до виконання разовим замовленням, сплачує вантажовідправнику (вантажоодержувачу) штраф у розмірі 20 процентів вартості перевезення невивезеного вантажу.
{ Абзац 2 статті 128 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ

УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Вантажовідправник (вантажоодержувач) за непред'явлення до перевезення вантажу в кількості, передбаченій місячним планом перевезення або прийнятій до виконання разовим замовленням, сплачує автотранспортному підприємству або організації штраф у розмірі 20 процентів вартості перевезення непред'явленого вантажу. { Абзац 3 статті 128 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Вартість перевезення непред'явленого або неперевищеного вантажу визначається виходячи з тарифів і середньої відстані перевезення.

Виконання плану перевезень враховується в обліковій картці, яка підписується автотранспортним підприємством або організацією і вантажовідправником (вантажоодержувачем).

Форма і правила складання облікової картки затверджуються Міністерством автомобільного транспорту УРСР.

Після закінчення місяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, автотранспортне підприємство або організація повідомляє вантажовідправнику (вантажоодержувачу) розрахунок по належних автотранспортному підприємству або організації і вантажовідправнику (вантажоодержувачу) сумах штрафу за невиконання плану перевезень.

Сума штрафу, належна автотранспортному підприємству або організації і вантажовідправнику (вантажоодержувачу), підлягає сплаті в п'ятиденний строк.

128-1. За неподачу автотранспортним підприємством або організацією контейнерів для виконання місячного плану перевезень або прийнятого разового замовлення, за невикористання вантажовідправником поданих контейнерів або за відмовлення від передбачених місячним планом або разовим замовленням контейнерів винна сторона сплачує штраф у розмірі:

30 карбованців за контейнер масою брутто 30 тонн,

20 карбованців за контейнер масою брутто 20 тонн,

10 карбованців за контейнер масою брутто 10 тонн,

5 карбованців за контейнер масою брутто 5 тонн,

3 карбованці за контейнер масою брутто 3 тонни,

1 карбованець 50 копійок за контейнер масою брутто менше 3 тонн.

{Статут доповнено статтею 128-1 з 01.01.75 р. згідно з постановою РМ УРСР N 499 від 28.10.74 р.}

129. При централізованому завозі (вивозі) вантажів на станції залізниць, в порти (на пристані) та аеропорти автотранспортні підприємства і організації, залізниці, порти (пристані) і аеропорти несуть взаємну матеріальну відповідальність за невиконання погоджених між ними добових обсягів перевезень в порядку і в розмірах, передбачених правилами централізованого заводу (вивозу) вантажів автомобільним транспортом па станції залізниць, в порти (на пристані) та аеропорти в УРСР.

130. За несвоєчасну подачу автомобілів, робота яких оплачується за загальними тарифами, в пункт навантаження по першій їздці проти погодженого годинного графіка автотранспортне підприємство або організація, крім санкцій за невиконання плану перевезень, сплачує вантажовідправнику або вантажоодержувачу - замовникові автотранспорту штраф у розмірі 8 копійок за кожен хвилину запізнення, але не більше 5 карбованців за кожний випадок несвоєчасної подачі автомобілів.

{статтю 130 змінено згідно з

постановою РМ УРСР N 351 від 02.07.81 р.}

131. При ненаданні автотранспортним підприємством або організацією автомобілів, робота яких оплачується за почасовим тарифом, в кількості, передбаченій у місячному плані або в прийнятому до виконання разовому замовленні, або при несвоєчасній подачі цих автомобілів, автотранспортне підприємство або організація сплачує вантажовідправнику (вантажоодержувачу) штраф у розмірі 10 процентів вартості користування автомобілями, виходячи з часу користування або строку подачі, вказаних у місячному плані або замовленні.

При відмовленні вантажовідправника (вантажоодержувача) повністю або частково використати автомобілі, робота яких оплачується за почасовим тарифом, в кількості, вказаній у місячному плані або в прийнятому до виконання разовому замовленні, вантажовідправник (вантажоодержувач) сплачує автотранспортному підприємству або організації штраф у розмірі 10 процентів вартості користування автомобілями, виходячи з часу користування, вказаного у місячному плані або замовленні.

{ Стаття 131 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

132. Автотранспортне підприємство або організація і вантажовідправник звільняються від сплати штрафу за невиконання плану перевезень або прийнятого до виконання разового замовлення, якщо воно сталося внаслідок:

а) явищ стихійного характеру (заметів, поводі, пожежі та ін.);

б) аварії на підприємстві, внаслідок якої роботу підприємства було припинено на строк не менше трьох діб;

в) тимчасового припинення або обмеження перевезення вантажів по автомобільних шляхах в порядку, встановленому статтею 18 цього Статуту.

133. Автотранспортні підприємства або організації несуть відповідальність за збереження вантажу з моменту прийняття його до перевезення і до видачі вантажоодержувачу або до передачі згідно з Правилами іншим підприємствам, організаціям, установам, якщо не доведуть, що втрата, недостача, псування або пошкодження вантажу сталися через обставини, яким вони не могли запобігти і усунення яких від них не залежало, зокрема внаслідок:

а) вини вантажовідправника (вантажоодержувача);

б) особливих природних властивостей вантажу, який перевозиться;

в) дефектів тари або упаковки, які не могли бути виявлені по зовнішньому вигляду при прийманні вантажу до перевезення, або застосування тари, що не відповідає властивостям вантажу або встановленим стандартам, при відсутності слідів пошкодження тари у дорозі;

г) здачі вантажу до перевезення без вказівки в товарно-транспортних документах на його особливі властивості, що вимагають особливих умов або застережних заходів для збереження вантажу при перевезенні або зберіганні;

д) здачі до перевезення вантажу, вологість або температура якого перевищують встановлені норми.

134. Автотранспортне підприємство або організація звільняються від відповідальності за втрату, недостачу, псування або пошкодження вантажу в разі, коли:

а) вантаж прибув у справному автомобілі (контейнері) за справними пломбами вантажовідправника, а штучний вантаж - з справними захисною маркіровкою, бандеролями, пломбами вантажовідправника або виготовлювача;

б) недостача, псування або пошкодження сталися внаслідок природних причин, зв'язаних з перевезенням вантажу на відкритому рухомому складі;

в) вантаж перевозився у супроводі експедитора вантажовідправника (вантажоодержувача);

г) недостача вантажу не перевищує норм природних втрат.

В зазначених випадках автотранспортне підприємство або організація несе відповідальність за незбереження вантажу, якщо пред'явник претензії доведе, що втрата, недостача, псування або пошкодження вантажу сталися з вини автотранспортного підприємства або організації.

135. Якщо масові однорідні вантажі, що перевозяться навалом, насипом або наливом по різних товарно-транспортних накладних від одного вантажовідправника на адресу одного вантажоодержувача, в процесі перевезення знеособлюються (при перевалці з одного виду транспорту на інший і т. п.), то природні втрати обчислюються виходячи з загальної ваги всього знеособленого в дорозі вантажу.

Недостача або лишок вантажу, що перевозиться навалом, насипом або наливом з перевалкою або перевантаженням у дорозі, відвантаженого одним вантажовідправником на адресу одного вантажоодержувача і прибулого в справному рухомому складі без ознак недостачі в дорозі, визначаються по наслідках перевірки всієї партії одночасно виданого вантажу.

136. Автотранспортні підприємства або організації відшкодовують збитки, заподіяні при перевезенні вантажів, у таких розмірах:

а) за втрату або недостачу вантажу - в розмірі дійсної вартості втраченого або невивантаженого вантажу;

б) за пошкодження або псування вантажу - в розмірі тієї суми, на яку знизилася його вартість;

в) за втрату вантажу, зданого до перевезення з оголошеною цінністю, - в розмірі оголошеної цінності, якщо не буде доведено, що вона нижча його справжньої вартості.

Автотранспортні підприємства і організації поряд з відшкодуванням встановленого збитку, зв'язаного з втратою, недостачею, псуванням або пошкодженням вантажу, що перевозиться, повертають провізну плату, стягнену за перевезення втраченого, невивантаженого, зіпсованого або пошкодженого вантажу, якщо ця плата не входить в ціну вантажу.

В разі використання автотранспортним підприємством або організацією для своїх потреб будь-яких вантажів, прийнятих до перевезення, особи, винні в цьому, притягаються в установленому порядку до відповідальності, а автотранспортне підприємство або організація відшкодовують вартість вантажу в подвійному розмірі.

137. Вартість вантажу визначається виходячи з загальної суми рахунку вантажовідправника.

Автотранспортне підприємство або організація відшкодовують вантажовідправнику (вантажодержувачу) по претензіях вартість втрачених, невивантажених, зіпсованих або пошкоджених вантажів на підставі рахунку вантажовідправника, а в тих випадках, коли розрахунки за вантаж через банк не провадяться, - на підставі іншого документа, який замінює рахунок. Якщо по втраченому, невивантаженому, зіпсованому або пошкодженому вантажу вантажовідправник (вантажодержувач) зобов'язаний сплатити податок з обороту, а рахунок вантажовідправника виписано по цінах без податку, до суми рахунку заявником претензії додається відповідна сума податку з обороту, підтверджена довідкою фінансового органу.

При внутрісистемних перевезеннях вантажів, розрахунки по яких між вантажовідправником і вантажодержувачем провадяться за цінами без податку з обороту, а після реалізації яких в бюджет сплачується податок з обороту, вантажодержувачі можуть подавати автотранспортному підприємству або організації замість довідки фінансового органу виписку з прейскуранта оптових цін промисловості з податком з обороту.

Вартість вантажів, що належать громадянам, визначається по державних роздрібних цінах, які діють в тому місці і в той час, де і коли вантаж належав до видачі.

138. За прострочку в доставці вантажу при міжміських перевезеннях автотранспортні підприємства або організації сплачують вантажодержувачам штраф у розмірі 12 процентів провізної плати за кожен день прострочки, якщо не доведуть, що прострочка сталася не з їх вини.

Загальна сума штрафу за прострочку в доставці не може перевищувати 60 процентів провізної плати.

Сплата штрафу за прострочку в доставці вантажу не звільняє автотранспортні підприємства або організації від відповідальності за викликані цією прострочкою втрату, недостачу, псування або пошкодження вантажу.

139. Автотранспортні підприємства або організації несуть матеріальну відповідальність за втрату, недостачу, псування або пошкодження прийнятого до перевезення багажу, а також за прострочку в доставці його, якщо не доведуть, що втрата, недостача, псування або пошкодження, а також прострочка сталися не

з їх вини.

За втрату і недостачу багажу автотранспортне підприємство або організація несе відповідальність у таких розмірах:

а) багажу, прийнятого до перевезення з оголошеною цінністю, - в розмірі оголошеної цінності, якщо не буде доведено, що вона нижче його справжньої вартості;

б) багажу, прийнятого до перевезення без оголошення цінності, - в розмірі вартості втраченого або невивантаженого багажу.

В разі, коли вартість багажу встановити неможливо, автотранспортне підприємство або організація несе відповідальність у розмірі, передбаченому тарифами.

За псування і пошкодження багажу автотранспортне підприємство або організація сплачує суму, на яку знизилася вартість багажу.

За прострочку в доставці багажу автотранспортне підприємство або організація сплачує штраф у розмірі 10 процентів, провізної плати за кожен день, вважаючи неповну добу за повну, але не вище 50 процентів провізної плати.

Прострочка в доставці багажу обчислюється з 24 годин дня, в який повинен прийти багаж.

Сплата штрафу за прострочку в доставці багажу провадиться автотранспортним підприємством або організацією при видачі багажу на підставі акта, складеного на вимогу пасажирів.

Забезпечення цілості і збереження ручної кладі, яку пасажир перевозить з собою, лежить на обов'язку пасажирів.

140. Вантажовідправник і вантажоодержувач мають право вважати вантаж втраченим і вимагати відшкодування за його втрату, якщо цей вантаж не було видано вантажоодержувачу на його вимогу: при міському і приміському перевезенні - протягом 10 днів з дня прийняття вантажу, при міжміському перевезенні - протягом 30 днів після закінчення строку доставки, а при перевезенні у прямому змішаному сполученні - після закінчення чотирьох місяців з дня прийняття вантажу до перевезення.

Пасажир має право вважати багаж втраченим і вимагати відшкодування вартості його, якщо багаж не надійде до пункту призначення по закінченні 10 діб після того, як мине строк доставки багажу.

141. Якщо вантаж або багаж, за втрату або недостачу якого автотранспортне підприємство або організація сплатили відповідне відшкодування, буде згодом знайдено, вантажоодержувач (вантажовідправник) має право вимагати видачі йому цього вантажу або багажу, повернувши одержане за його втрату або недостачу відшкодування.

Відповідальність за простій рухомого складу і невиконання умов перевезення

142. За затримку з вини вантажовідправника або вантажоодержувача автомобілів (автопоїздів), а також обмінних напівпричепів, поданих під вантаження або розвантаження, понад установлені строки (простій) вантажовідправник або вантажоодержувач - замовник автотранспорту сплачує автотранспортному підприємству або організації штраф за кожен день простою автомобіля (автопоїзда) вантажопідйомністю:

до 4 тонн включно - у розмірі 8 копійок,

більше 4 тонн і до 7 тонн включно - у розмірі 9 копійок,

більше 7 тонн і до 10 тонн включно - у розмірі 10 копійок,

більше 10 тонн - у розмірі 15 копійок;

при простій спеціалізованих автомобілів та автопоїздів (рефрижераторів, ізотермічних, автоцистерн і автофургонів різного призначення) вказаний розмір штрафу збільшується вдвічі;

за кожен день затримки обмінних напівпричепів - у розмірі 1 карбованця.

{ Абзац 1 статті 142 із змінами, внесеними згідно з Постановами РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78, N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Вказаний штраф сплачується замовником автотранспорту також за

простій автомобіля з його вини в гаражі автотранспортного підприємства і організації або на шляху слідування.

{ Абзац 2 статті 142 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

Штраф за простій автомобілів стягується незалежно від штрафу за невиконання плану перевезення.

Підставою для нарахування штрафу за простій автомобілів служать відмітки у товарно-транспортному документі та в путьовому листі про час прибуття і вибуття автомобілів, а за простій автомобілів у гаражі - письмове відмовлення вантажовідправника або вантажоодержувача.

Після закінчення однієї години чекання навантаження автотранспортне підприємство або організація мають право повернути рухомий склад до гаража або використати його на інших перевезеннях. В цьому разі перевезення вважається таким, що не відбулося, нарахування штрафів за простій припиняється і автотранспортне підприємство або організація не несуть відповідальності за невиконання перевезення в обсязі, передбаченому добовою нормою або разовим замовленням.

Автотранспортні підприємства і організації не мають права стягувати з вантажовідправників (вантажоодержувачів) штраф за простій під вантаженням по першій їзді в разі запізнення подачі автомобіля у пункт навантаження проти погодженого часу більш як на 30 хвилин.

143. За затримку контейнерів, що належать Міністерству автомобільного транспорту УРСР, понад установлені норми підприємства, організації і установи - вантажовідправники і вантажоодержувачі сплачують штраф у розмірі:

90 копійок за годину за контейнер масою брутто 30 тонн,

60 копійок за годину за контейнер масою брутто 20 тонн,

30 копійок за годину за контейнер масою брутто 10 тонн,

20 копійок за годину за контейнер масою брутто 5 тонн,

10 копійок за годину за контейнер масою брутто 3 тонни,

5 копійок за годину за контейнер масою брутто менше 3 тонн.

{Абзац 1 статті 143 змінено з 01.01.75 р. згідно з Постановами РМ УРСР N 499 від 28.10.74 р., N 351 від 02.07.81 р.}

Штраф за затримку контейнерів стягується незалежно від штрафу за невиконання плану перевезень вантажів у контейнерах.

144. Вантажовідправник і вантажоодержувач звільняються від сплати штрафу за простій рухомого складу і затримку контейнерів, якщо простій рухомого складу або затримка контейнерів сталися через явища стихійного характеру або аварію на підприємстві, внаслідок яких у відповідності з діючими положеннями заборонено виконувати вантажно-розвантажувальні роботи.

145. Якщо вантажовідправником пред'явлено до перевезення вантаж, не передбачений заявкою або прийнятим до виконання разовим замовленням, або з призначенням в інший пункт, автотранспортне підприємство або організація мають право від перевезення відмовитися, стягнувши вартість пробігу автомобіля в обох напрямках відповідно до тарифів.

145-1. За недовантаження контейнерів масою брутто 10, 20 і 30 тонн до технічної норми або повної вантажопідйомності (місткості) вантажовідправник сплачує штраф у розмірі, що передбачається в єдиних тарифах на перевезення вантажів автомобільним транспортом. Штраф за недовантаження не стягується, якщо вантажовідправник зробив довантаження контейнера.

{ Статут доповнено статтею 145-1 з 01.01.75 р. згідно з постановою РМ УРСР N 499 від 28.10.74 р. }

146. За неправильне зазначення в товарно-транспортних документах ваги вантажу, його найменування вантажовідправник або вантажоодержувач - замовник автотранспорту сплачує штраф у розмірі 7 карбованців з кожного товарно-транспортного документа.

За відмову від оформлення або за неправильне оформлення товарно-транспортного документа, а також путьового листа вантажовідправник або вантажоодержувач - замовник автотранспорту сплачує штраф у розмірі 7 карбованців з кожного

товарно-транспортного документа і путьового листа.

За пред'явлення вантажу, забороненого до перевезення, або вантажу, який потребує при перевезенні особливих застережних заходів, з неправильним зазначенням найменування чи властивості вантажу з вантажовідправника, крім стягнення заподіяних автотранспортному підприємству або організації збитків, стягується штраф у розмірі п'ятикратної провізної плати за найвищим тарифом за всю відстань перевезення.

{ Статтю 146 змінено згідно з постановою РМ УРСР N 351 від 02.07.81 р. }

146-1. Автотранспортне підприємство або організація в разі необгрунтованої видачі вантажу неналежному вантажоодержувачеві сплачує вантажовідправнику або вантажоодержувачу - власникові вантажу штраф у розмірі 25 карбованців.

{ Статут доповнено статтею 146-1 згідно з постановою РМ УРСР N 351 від 02.07.81 р. }

147. Станції залізниць, порти (пристані), аеропорти несуть відповідальність за простій автомобілів і за відмовлення від оформлення або неправильне оформлення товарно-транспортних документів, передбачену статтею 142 і частиною другою статті 146 цього Статуту для вантажовідправників і вантажоодержувачів.

148. За затримку автомобілів і контейнерів, яка виникла внаслідок того, що до товарно-транспортної накладної не були додані документи, необхідні для виконання митних, санітарних та інших адміністративних правил, вантажовідправник або вантажоодержувач сплачує штраф у розмірі, встановленому статтями 142 і 143 цього Статуту, і відшкодовує понесені автотранспортним підприємством або організацією з тієї ж причини збитки.

149. Стягнення штрафів, передбачених статтями 142, 143, частиною другою статті 146, статтею 148 цього Статуту, провадиться через кредитні установи у безспірному порядку (без попереднього акцепту).

150. При виявленні в багажі, що здається до перевезення, предметів, перевезення яких багажем заборонено, власник багажу сплачує штраф з кожного місця багажу в розмірі, передбаченому Правилами перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом в УРСР.

{ Статтю 150 змінено згідно з постановою РМ УРСР N 351 від 02.07.81 р. }

151. Вантажовідправник і вантажоодержувач зобов'язані відшкодувати автотранспортному підприємству або організації збитки, що сталися з їх вини внаслідок перевантаженості, пошкодження рухомого складу при навантаженні або розвантаженні, неправильного вантаження, упаковки або неправильного кріплення вантажу.

152. Вантажоодержувач, який не прийняв від автотранспортного підприємства або організації при централізованому вивозі зі станцій залізниць, портів (пристаней) і аеропортів вантаж у строки, встановлені транспортними статутами (кодексами) відповідних видів транспорту або виданими на підставі їх правилами, відшкодовує автотранспортному підприємству або організації зв'язані з цим збитки, в тому числі сплачені збори за зберігання вантажів і штрафи.

153. Автотранспортні підприємства і організації, вантажовідправники, вантажоодержувачі і пасажирів в разі невиконання або неналежного виконання зобов'язань, що випливають з цього Статуту, несуть матеріальну відповідальність лише в межах, передбачених відповідними статтями цього Статуту.

Відповідальність громадян, які користуються легковими автомобілями на умовах прокату

154. З моменту одержання легкового автомобіля в користування і до здачі його автотранспортному підприємству або організації особа, яка одержала автомобіль на умовах прокату, є володільцем автомобіля і несе, відповідно до цивільного законодавства,

матеріальну відповідальність перед третіми особами за шкоду, заподіяну їм при користуванні автомобілем.

155. За пошкодження автомобіля з особи, яка одержала автомобіль напрокат, стягуються заподіяні автотранспортному підприємству або організації збитки. Сума збитків обчислюється виходячи з вартості ремонту автомобіля або з роздрібних цін на автомобіль і запасні частини до нього.

156. В разі втрати особою, яка одержала автомобіль напрокат, справних деталей, вузлів, агрегатів автомобіля і автошин або заміни їх на несправні чи зношені з цієї особи стягується вартість втрачених або заміненних частин по роздрібних цінах у трикратному розмірі.

157. Громадяни, які порушили порядок і умови користування автомобілями, наданими напрокат, позбавляються права користування автомобілями на строки, встановлені Типовим договором прокату легкових автомобілів в УРСР.

Акти, претензії, позови

158. Обставини, що можуть служити підставою для матеріальної відповідальності автотранспортних підприємств або організацій, вантажовідправників, вантажоодержувачів при автомобільних перевезеннях, стверджуються записами в товарно-транспортних документах, а в разі розбіжності між автотранспортним підприємством або організацією і вантажовідправником (вантажоодержувачем) - актами встановленої форми.

Обставини, які можуть служити основою для матеріальної відповідальності автотранспортних підприємств і організацій та пасажирів при автомобільних перевезеннях, засвідчуються актами встановленої форми.

Перелік обставин, що підлягають засвідченню записами в товарно-транспортних документах, форми актів і порядок їх складання встановлюються Правилами.

Обставини, що можуть бути підставою для матеріальної відповідальності автотранспортних підприємств і організацій, станцій залізниць, портів (пристаней) та аеропортів при централізованому завозі (вивозі) вантажів на станції залізниць, в порти (на пристані) та аеропорти, засвідчуються в порядку, встановленому Правилами централізованого завозу (вивозу) вантажів автомобільним транспортом на станції залізниць, в порти (на пристані) і аеропорти в УРСР.

159. До пред'явлення вантажовідправником або вантажоодержувачем автотранспортному підприємству або організації позову, який впливає з цього Статуту, обов'язкове пред'явлення претензій до них.

160. При перевезеннях вантажів автомобільним транспортом право на пред'явлення автотранспортному підприємству або організації претензії, а у відповідних випадках позовів у порядку, встановленому Правилами, мають в разі:

- а) втрати вантажу - вантажовідправник або вантажоодержувач;
- б) недостачі, псування або пошкодження вантажу - вантажоодержувач;
- в) прострочки в доставці вантажу - вантажоодержувач.

161. Претензії, що впливають з перевезення вантажів, пред'являються автотранспортному підприємству або організації, що видали вантаж, а в разі повної втрати вантажу - автотранспортному підприємству або організації, які прийняли вантаж до перевезення.

Претензії, що впливають з перевезення пасажирів або багажу, можуть бути пред'явлені автотранспортному підприємству або організації пункту відправлення або призначення на розсуд заявника претензії.

Претензії, що впливають з перевезення вантажу в прямому змішаному сполученні, пред'являються:

- а) автотранспортному підприємству або організації, якщо кінцевим пунктом є вантажна автостанція;
- б) іншому відповідному транспортному органу, якщо кінцевим

пунктом перевезення є станція залізниці, порт (пристань) або аеропорт.

162. Не допускається пред'явлення вимог вантажовідправників (вантажодержувачів) і автотранспортних підприємств та організацій на суму менше 10 карбованців по кожному товарно-транспортному документу, за винятком вимог щодо втрати і недостачі вантажу та претензій від громадян.

{ Абзац 1 статті 162 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

При постійних взаємовідносинах автотранспортних підприємств і організацій, вантажовідправників і вантажодержувачів однорідні вимоги автотранспортним підприємствам і організаціям (за невиконання плану перевезень, втрату, недостачу або псування вантажів, про повернення сплаченого штрафу), в тому числі і на суму менше 10 карбованців по одному товарно-транспортному документу, можуть бути об'єднані по результатах вивірення розрахунків за місяць і пред'явлені.

163. Передача іншим організаціям або громадянам права на пред'явлення претензій та позовів не допускається, за винятком випадків передачі такого права вантажовідправником вантажодержувачу або вантажодержувачем вантажовідправнику, а також передачі права вантажовідправником або вантажодержувачем вищестоящій організації або транспортно-експедиційній організації.

Передача права на пред'явлення претензії і позову засвідчується переуступочним написом на документі.

164. До претензійної заяви повинні бути додані документи, що підтверджують претензію.

До претензії відносно втрати, недостачі, псування або пошкодження вантажу, крім документів, що підтверджують право на пред'явлення претензії, повинен бути доданий документ, який засвідчив би кількість і вартість відправленого вантажу.

165. Претензії автотранспортному підприємству або організації можуть бути пред'явлені протягом шести місяців, а претензії про сплату штрафів - протягом 45 днів.

Вказані строки обчислюються:

а) з дня видачі вантажу або багажу - по претензіях про відшкодування за псування, пошкодження або недостачу вантажу або багажу;

б) по закінченні 30 діб з дня закінчення строку доставки вантажу при міжміських перевезеннях і 10 діб з дня приймання вантажу при міських і приміських перевезеннях - по претензіях про відшкодування за втрату вантажу;

в) по закінченні 10 діб після закінчення строків доставки багажу - по претензіях про відшкодування за втрату багажу;

г) з дня видачі вантажу або багажу - по претензіях про прострочку в доставці вантажу або багажу;

д) по закінченні 4 місяців з дня прийняття вантажу до перевезення - по претензіях про відшкодування за втрату вантажу, що виникли з перевезень у прямому змішаному сполученні;

є) з дня закінчення строку, встановленого Правилами для звірення записів в обліковому документі по виконанню плану і прийнятого до виконання разового замовлення, - по претензіях про стягнення штрафу за невивіз вантажу, передбаченого погодженим завданням на перевезення або разовим замовленням;

ж) з дня одержання заявником претензії копії платіжної вимоги (рахунку) автотранспортного підприємства або організації про нарахування штрафу - по претензіях про повернення штрафу за простій автомобілів (автомобільних причепів) і затримку контейнерів, стягненого в безакцептному порядку;

з) з дня настання події, яка стала підставою для пред'явлення претензії, - в усіх інших випадках.

Претензії автотранспортних підприємств або організацій, що впливають з цього Статуту, пред'являються вантажовідправникам або вантажодержувачам протягом двох місяців.

Вказаний строк обчислюється:

а) з дня закінчення встановленого Правилами строку для

звірення записів в обліковому документі по виконанню плану і прийнятого до виконання разового замовлення - по претензіях про стягнення штрафу за непред'явлення вантажу, невикористання контейнерів або автотранспорту, робота якого оплачується за почасовим тарифом, відповідно до місячного плану або разового замовлення;

б) з дня настання події, яка стала підставою для пред'явлення претензії, - в усіх інших випадках.

{ Статтю 165 доповнено абзацами згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

166. Автотранспортне підприємство або організація зобов'язані розглянути заявлену претензію і повідомити заявника про задоволення або відхилення її у такі строки з дня одержання претензії:

а) протягом 3 місяців - по претензіях, що виникли з перевезень в автомобільному сполученні;

б) протягом 6 місяців - по претензіях, що виникли з перевезень у прямому змішаному сполученні;

в) протягом 45 днів - по претензіях про сплату штрафів.

Вантажовідправник або вантажоодержувач зобов'язаний розглянути претензію, заявлену автотранспортним підприємством чи організацією, і повідомити заявника про задоволення або відхилення її протягом 2 місяців.

{ Статтю 166 доповнено абзацом 2 згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

{ У зв'язку з цим абзаци 2 і 3 вважати відповідно абзацами 3 і 4 }

При частковому задоволенні чи відхиленні претензії автотранспортне підприємство або організація, вантажовідправник або вантажоодержувач у повідомленні про це повинні вказати мотиви прийнятого рішення і повернути заявнику додані до претензії документи.

{ Абзац 3 статті 166 із змінами, внесеними згідно з постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

В разі задоволення претензії у повній сумі подані до заяви документи не повертаються.

167. Позови вантажовідправників і вантажоодержувачів автотранспортному підприємству або організації, що впливають з цього Статуту, можуть бути пред'явлені тільки у випадках повного або часткового відмовлення автотранспортного підприємства або організації задовольнити претензію або неодержання від них відповіді протягом строків, вказаних у статті 166 цього Статуту.

Вказані позови пред'являються відповідно до встановленої підвідомчості або підсудності в арбітраж або в суд за місцем знаходження автотранспортного підприємства або організації, до яких була пред'явлена претензія, у двомісячний строк з дня одержання відповіді автотранспортного підприємства або організації або з дня закінчення строку, встановленого для відповіді.

При обчисленні строків на пред'явлення претензій і позовів повинен бути прийнятий до уваги час, необхідний на доставку документів (претензії, відповіді на претензію) органами зв'язку.

Спори з підприємствами і організаціями автомобільного транспорту загального користування на суму до 100 карбованців вирішуються в установленому порядку вищестоящими відносно відповідача органами, рішення яких є остаточним.

{ Абзац 4 статті 167 із змінами, внесеними згідно з Постановою РМ УРСР N 334 (334-78-п) від 15.06.78 }

168. Позови автотранспортних підприємств і організацій вантажовідправникам, вантажоодержувачам і пасажиром, що впливають з цього Статуту, можуть бути пред'явлені відповідно до встановленої підвідомчості або підсудності в арбітраж або суд протягом 6 місяців.

Вказаний шестимісячний строк обчислюється:

а) по стягненню штрафу за непред'явлення вантажу, передбаченого погодженим завданням на перевезення або разовим замовленням, - з дня закінчення строку, встановленого Правилами для звірення записів в обліковому документі по виконанню плану і

разового замовлення;

б) в усіх інших випадках - з дня настання події, що стала підставою для пред'явлення позову.

169. Позови автотранспортних підприємств, організацій і громадян, що впливають з прокату автомобілів, можуть бути пред'явлені відповідно до встановленої підсудності протягом 3 років з дня настання події, що стала підставою для пред'явлення позову.

170. На визнану суму претензії або на суму, що сплачується за рішенням арбітражних або судових органів, автотранспортні підприємства і організації сплачують 3 проценти річних.

Проценти нараховуються по день перерахування або сплати грошей, починаючи з дня пред'явлення претензії.

У такому ж розмірі сплачують проценти вантажовідправники і вантажоодержувачі по пред'явлених їм автотранспортним підприємством або організацією вимогах, що виникли з перевезення вантажу.

У цих випадках проценти нараховуються з дня пред'явлення автотранспортним підприємством або організацією письмових вимог про сплату відповідних сум по день сплати.

По претензіях і позовах про штрафи проценти не нараховуються в усіх випадках.

Розділ X

КОНТРОЛЬ ЗА РОБОТОЮ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

171. Контроль за додержанням вимог, що впливають з цього Статуту, підприємствами і організаціями автомобільного транспорту загального користування, автотранспортними підприємствами і організаціями міністерств та відомств, за винятком автотранспортних підприємств і організацій Міністерства оборони, Комітету державної безпеки СРСР, Міністерства внутрішніх справ СРСР, здійснюється на території УРСР контрольно-ревізорською службою Міністерства автомобільного транспорту УРСР.

{ Абзац 1 статті 171 із змінами, внесеними змінено згідно з Постановою РМ УРСР N 351 (351-81-п) від 02.07.81 }

Положення про контрольно-ревізорську службу Міністерства автомобільного транспорту УРСР затверджується Радою Міністрів Української РСР.